

Peta seja predsedstva občinske konference SZDL

Predsedstvo Občinske konference SZDL Domžale je na svoji peti seji razpravljalo o OBMOČNEM DRUŽBENEM DOGOVORU o osnovah in merilih za razporejanje dohodka in za delitev sredstev za osebne dohodke ter o združevanju sredstev za skupne potrebe v občini Domžale. Dejstvo je, da je o tem družbenem dogovoru bilo v občini že veliko razprav v najrazličnejših sredinah in da je sam osnutek bil kritično obravnavan ravno zaradi tega, ker zadeva eno izmed najbolj občutljivih področij dohodka in njegove delitve.

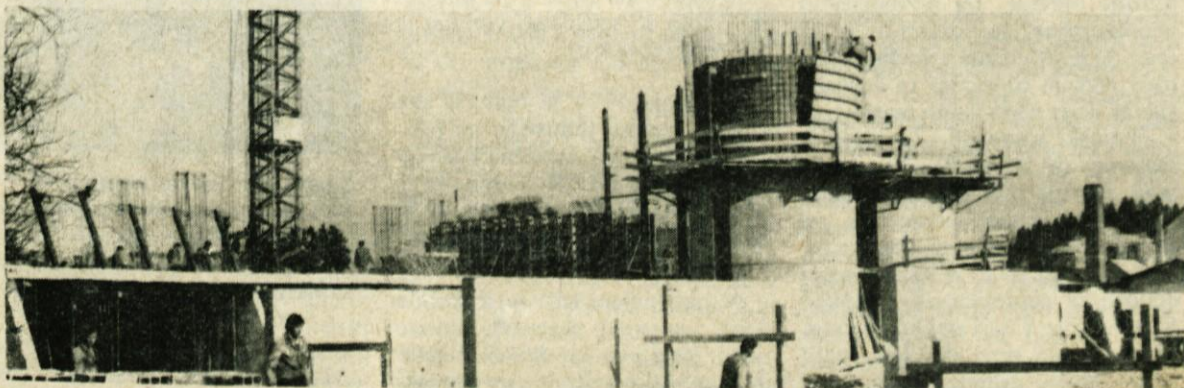
Delovna skupina je ravno zaradi tega dobila vrsto pripomb, kajti vsi so spoznali, da gre za dolgoročnojšo ureditev nekaterih zadev, ki so se do sedaj reševale ločeno in tudi sistemsko niso zagotavljale takega reševanja, kot bi bilo to potrebno. Čeprav še ni mogoče dokončno izoblikovati celotnega dogovora, ker je še vedno odprto vprašanje skupne porabe in višine prispevnih stopenj, pa že sedaj lahko ugotovljamo to, da bo sam dogovor „uzakonil“ nekatera odprta vprašanja, ki jih bo mogoče v prihodnje bolj načrtno reševati. Ta vprašanja so čisto praktične narave, ki živo zadevajo vse delovne ljudi in občane. Gre za način in sistem financiranja krajevnih skupnosti, za združevanje sredstev za prednostne naloge na področju družbenih dejavnosti, za načrtno delitev sredstev, ki se zbirajo s stanovanjskim prispevkom, reševanje problematike na področju zdravstva in socialne politike, kadrovske zadeve in socialne varnosti delovnih ljudi in občanov, zaposlovanja in skrbi za delovnega človeka kot ustvarjalca in upravljalca.

Glede na to, da gre za poglobitve zadev in da so podpisniki tega dogovora vse temeljne organizacije združenega dela, samoupravne interesne skupnosti, krajevne skupnosti, občinski svet Zveze sindikatov, Občinska konferenca SZDL in skupščina občine, so vsi razpravljalci ponovno opozorili na to, da morajo pri oblikovanju predčiščenega besedila sodelovati vsi in z vso odgovornostjo. Nadaljnja razprava se mora še naprej organizirano razvijati v temeljnih organizacijah združenega dela, kjer morajo biti nosilci razprav osnovne organizacije sindikata, v krajevnih skupnostih, kjer morajo sodelovati krajevne konference SZDL, v samoupravnih skupnostih, kjer morajo sodelovati tako izvajalci, kot uporabniki. Kajti le tako bo mogoče v predvidenem roku podpisati družbeni dogovor in ustvariti osnovo za načrtno delo v bodoče.

Izhajajoč iz te razprave je predsedstvo sprejelo tudi naslednje SKLEPE:

1. Predlog družbenega dogovora se sprejme s tem, da se upoštevajo že tudi vse do sedaj umestne pripombe in da se posreduje delovni skupini tudi razprava, ki je bila na tej seji.
2. Področje stanovanjske problematike je potrebno obravnavati na posebnem sestanku in do problemov s tega področja sprejeti taka stališča, ki bodo spravila z dnevnih redov večno odprta vprašanja gradnje stanovanj in načrtnosti te gradnje in spremljajočih družbenih objektov, ki ne smejo in ne morejo biti iz dneva v dan problematična, ker negativno vplivajo na celotno življenje v naši občini.
3. Pri dokončnem oblikovanju splošne in skupne porabe v letu 1976 je potrebno poiskati vse možnosti in oblike, da se zagotovijo potrebna sredstva, vendar pa je pri tem potrebno izhajati iz tega, da mora biti celotno financiranje in dodatno zbiranje sredstev na osnovi družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov.
4. Predsedstvo občinske konference SZDL zadolžuje vse sindikalne organizacije, krajevne konference SZDL, krajevne in samoupravne skupnosti ter ostale dejavnike, da morajo sodelovati v razpravah in oblikovanju dogovora, kajti to je družbena akcija, katere nosilci so vsi delovni ljudje in občani.

Predsedstvo
Občinske konference SZDL

Kljub zimskemu času dela pri gradnji Doma upokojenecv v Domžalah nemoteno potekajo in že lahko vidimo, da bodo sredstva izkoriščena tako, da ne bodo med samo gradnjo stroški preveč narasli in s tem podaljšali rok, ki je predviden za dokončanje del

RAZMIŠLJAJMO ŽE SEDAJ
PRED DNEVOM ŽENA

V našem vsakdanjem življenju se vse pogosteje pojavljajo tudi vprašanja, kako vtakati v družbeno dogajanje tudi humane odnose in z njimi odstranjevati tiste socialne razlike, katere smo dolgo časa skušali reševati samo s sklepi posameznih organov in organizacij. Mislimo na vse tisto, kar smo si zadali ob koncu lanskega leta in kako bomo skušali vsem našim otrokom dati vsaj približno, če že ne, enaka darila in jim vidno pokazati, da so nas in za družbo vsi enaki. Delno smo resnično uspeli, pa vendar nismo izpeljali vsega, kar smo hoteli.

Zopet se nahajamo pred praznikom naših delovnih žena, tistih naših neposrednih proizvajalk, ki v domžalski občini predstavljajo več kot polovico vseh zaposlenih. Verjetno že dolgo časa razmišljamo o njihovem prazniku in o tem, da jim bomo posvetili vsaj malce več pozornosti, da bomo bolj dovezetno reševali njihove težave in probleme, da jih bomo razbremenili nekaterih skrbi, ki jih bolj občutijo, kakor ostali. Ta naša razmišljanja so prav za prav stvar vseh in zaradi tega moramo pomisliti tudi na to, kako bomo stvari izpeljali, da bomo vsi zadovoljni. Verjetno, da brez rož, cvetja in daril ne bo šlo, saj brez tega si težko predstavljamo praznik, pa vendar bi kazalo razmisliti še o nečem!

Ali smo sposobni enotno izvesti akcijo tako, da bi vsaka naša žena prejela skromno darilo in da bi ji s prijazno besedo izrekli čestitke ob njihovem prazniku, VSA OSTALA SREDSTVA, KI JIH MISLI DATI ŽENAM OB NJIHOVEM DNEVU, PA ZBRATI ZA VRTEC, ŠOLO ALI ZA USTANOVO, KI BI PRAVOČASNO ODKRIVALA ZAHRTNE BOLEZNI, KI SO PRI NJIH NAJPOGOSTEJŠE?

Prepričani smo lahko, da nam bodo žene veliko bolj hvaležne, saj bomo s tem pomagali njim bolj, kot pa s cvetjem, ki čez nekaj dni ovane in izgubi vso vrednost. Vrtec, šola, inštitut pa bodo ostali in ji pomagali vsak dan, da bo vedela kam z otroci, da bo

(Nadaljevanje na 2. strani)

Dovolj domačega kartona

VELIKA INVESTICIJA V PAPIRNICI KOLIČEVO

Investicija, ki bo močno vplivala na nadaljnji razvoj domžalskega gospodarstva, je bila posredovana širši javnosti na tiskovni konferenci, ki je bila v petek, 23. januarja na Količevem. Ob prisotnosti predstavnikov slovenske papirne industrije, sovlagateljev in članov konzorcija, domačih strokovnjakov, predstavnikov tujega kapitala ter tiska je uvodne besede podal direktor Miro VARŠEK. Poudaril je pomen tega srečanja in izrazil prepričanje, da se odpira novo obdobje po dolgotrajnih prizadevanjih vseh članov delovne organizacije, da se uresničijo dolgo časa snovani načrti.

Tiskovne konference, katere sklicatelj sta bili skupščina občine in Papirnica Količevo, so se udeležili mnogi predstavniki delovnih kolektivov, banke, tujega sovlaganja, kupci, uvozniki opreme in samoupravnih organov

Čeprav smo o tej investiciji že pisali v našem glasilu, pa ne bo odveč, če ponovno objavimo del tistega, kar je bilo povedanega in kar kaže na to, da so dosedanja prizadevanja postala dejanska stvarnost.

Predsednik skupščine občine Jernej LENIČ je otvoril uradni del tiskovne konference, pozdravil vse navzoče in med drugim dejal:

„Kolektiv Papirnice Količevo ima za seboj dolgotrajno in na -- porno delo in se sedaj nahaja pred veliko odgovornostjo, to je pred konkretnim delom. Vsi se zavedamo, da ta 83,5 milijardna investicija ni velikega pomena samo za kolektiv, ampak predstavlja tudi za vso občino prvenstveno nalogo, ki jo bo potrebno stalno podpirati. Delež Papirnice Količevo predstavlja v občinskem gospodarstvu

(Nadaljevanje s 1. strani)

do varni in kam gre lahko po pomoč, če ji bo ta potrebna.

Sedaj, ko razmišljamo o denarju, je čas, da se v vsej občini povežemo, da o tem spregovorimo na delavskih svetih, sindikalnih sestankih in da prelomimo zastarelo miselnost, da je enkratna obdaritev tudi že oddolžitve za ves trud in delo naših žena in mater. Še je čas, da o tem razmislimo in bodimo prepričani, da nam bodo žene hvaležne, mi pa za spoznanje bogatejši, da znamo ceniti njihov doprinos k naši bogatejši družbeni stvarnosti.

Občan

Predsednik skupščine Jernej Lenič otvarja tiskovno konferenco in pozdravlja prisotne, med katerimi so bili tudi predstavniki sredstev javnega obveščanja

10,4 % družbenega bruto proizvoda, z novim strojem KS III pa bo ta delež porasel na 15,5 %. Istočasno pa to pomeni tudi modernizacijo že visoko akumulirane sedanje opreme. Da investicija ni nepomembna, je razvidno že iz tega, da je vključena v srednjeročni plan razvoja Slovenije in Jugoslavije in da je naša vidno mesto tudi v občinski resoluciji. Zavedati se moramo, da bo proizvodnja imela velik pomen tudi pri uravnavanju zunanjetrgovinske bilance in pri stabilizaciji našega gospodarstva.

Poleg tega pa je to tudi humana oddolžitev papirničarjem, tradiciji te industrije v naši občini in vsem tistim, ki so pred 40. leti vodili veliko stavko delavcev za socialne pravice.“

Direktor delovne organizacije Miro Varšek se je v svojem razlaganju zadržal na nekaterih po-

membejših podatkih o razvoju podjetja in med drugim navedel:

- da je leta 1922 znašala letna proizvodnja 45 vagonov lepenke,
- da je leta 1924 bil nabavljen že star stroj (še danes dela), na katerem je bilo dnevno narejenega 30 ton papirja in lepenke,
- da je leta 1928 bil nabavljen I. kartonski stroj in to v resnici nov stroj, ki je skupaj z ostalo opremo predstavljal vse postrojenje do leta 1960.

Direktor Miro Varšek, ki ima brez dvoma veliko zaslug, da je velika investicija našla mesto med tistimi, ki so velikega gospodarskega pomena ne samo v občini, ampak tudi v jugoslovanski blagovni menjavi

Bistvena sprememba je nastala s postavitvijo KS II leta 1960 in s preureditvijo tega stroja leta 1973, ko je bila zmogljivost stroja povečana za 50 %. Tako je ostalo v delovni organizaciji le še 30 % zastarele – predvojne opreme. Iz podatkov je tudi razvidno, da je proizvodnja leta 1946 znašala 6 ton na zaposlenega in da se je 10 let kasneje povečala na 17 ton. Podatki za leto 1966 izkazujejo 25.000 ton, ali 36 ton na zaposlenega, leta 1976 pa bodo te številke znašale 35.000 ton, ali 45 ton na zaposlenega.

Poleg tega pa je delovna organizacija veliko vlagala tudi v energiko, razvoj surovinske baze in družbeni standard.

In kdaj se je prvič porodila misel za nov stroj?

Ta misel ni nova, saj sega v leto 1962, vendar je doživela več sprememb, dopolnitev in tudi časovnega premikanja. V posameznih letih so bili izdelani programi, vendar vse do leta 1973 ni bilo mogoče misliti na to, da bi prišlo do večjega vlaganja. Rekonstrukcija KS II je sicer povečala proizvodnjo na 60 ton na dan, to pa je bilo do sedaj tudi vse, kar je bilo mogoče storiti.

16. maja 1974 je bila vsa slovenska papirna industrija na podlagi referenduma združena v SOZD SLOVENIJA PAPIR. Geslo, ki je bilo tedaj zelo pomembno se je glasil: "ZDRUŽENI MOČNEJSI – V RAZVOJU HITREJSI!"

V naslednjem letu se je začelo delati na novi investiciji in to zaradi tega, da bi skušali pokriti jugoslovanske potrebe po lepenki in kartonu. V Jugoslaviji namreč porabimo 80.000 ton kartona, vendar pa ga proizvedemo samo 40.000 ton, vse ostalo pa moramo

uvoziti predvsem iz zapadnih držav. Ta uvoz pa pomeni letno 45 milijard nemških mark. Z novo načrtovano proizvodnjo pa bi v začetku proizvedli 50.000 ton, končna proizvodnja pa bi znašala 70.000 ton. Jasno je, da bi s tem pokrili domači trg in močno vplivali tudi na zunanjetrgovinsko menjavo.

Ko je bila 12. 12. 1975 podpisana pogodba in verificirana 31. 12. 1975 ni ostalo samo pri tej pogodbi, ampak so bile v ospredju tudi druge zadeve kot so:

– surovinska osnova, v katero je bilo že predhodno veliko vlaganje,

– opravljena je bila raziskava tržišča,

– zagotovljena so bila potrebna finančna sredstva,

– izvršene so bile nekatere predhodne analize o povezanosti reprodukcijskih celot, tako izdelovanje samega kartona, kot tudi finalnih izdelkov. Pri tem pa ni bila ob strani tudi zamisel o dohodkovnih odnosih med posameznimi partnerji, ki se pojavljajo pri tej investiciji.

Glede na to, da bo potrebno tudi veliko energije, se je kolektiv že odločil za vlaganja v plinovod, ki bo potekal mimo tovarne in si zagotovil tudi surovinsko bazo z zbiranjem odpadnega papirja. Programi predvidevajo, da bo odpadni papir predstavljal 70–80 % surovinske osnove. Poleg tega je bila k temu pritegnjena tudi tovarna v Medvodah in pa surovinska baza kaolina, ki nastopa kot pomožna surovina. Ravno tako je delovna organizacija posvetila veliko pozornost izgradnji kolektorja, čeprav bo morala poskrbeti tudi za lastne čistilne naprave.

Na osnovi vseh dosedanjih del in na podlagi pogodbe ter v dogovoru s sovlagatelji in tujimi kreditorji bo prvi del investicije zaključen koncem leta 1978, kajti takrat na podlagi pogodbe pričakujemo prve izdelke KS III. Prisotna pa je tudi ta misel, da bo KS III predstavljal zaokroženo TOZD, ki bo skušala urejati vse medsebojne obveznosti z vsemi vlagatelji.

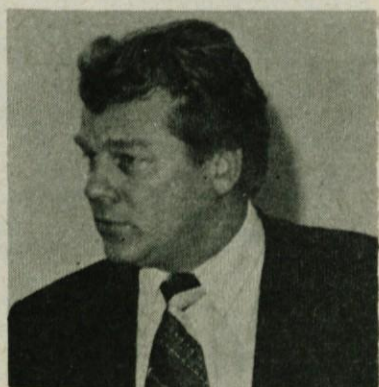

Ljubo Milič je bil v pripravi na investicije vedno prisoten in tudi v bodoče njegova naloga ne bo lahka, kajti velike milijarde bodo zahtevale veliko dela in nalagale tudi dosti odgovornosti

LJUBO MILIČ je v svojem razlaganju poudaril velik pomen same naložbe in tudi to, da so se cene veliko spreminjale in da sedaj predstavljajo od prvotne vrednosti 45 %

povečanje. Udeležba tujega kapitala je precej velika, vendar je na podlagi pogodbe določeno, da se le-ta po 10 letih podaljša ali pa se spremeni v kredit za dobo 20 let. To pomeni, da bo investicija v celoti izvedena in da ni finančnih zadržkov za sprotno pokrivanje celotne postavitve KS III.

Predstavnik UNIJA-PAPIR SERVIS je orisal zbiranje odpadnega papirja in se zadržal na do sedaj doseženih rezultatih. Poudaril je, da servis trenutno zbere letno 260 ton odpadnega papirja, da pa je njihov cilj, da zberejo 600 ton letno in s tem pomagajo papirni industriji s temi surovinami. Sedaj zberemo v Jugoslaviji 22 % od celotne potrošnje, v Sloveniji 32 – 34 %, kar znaša približno 40 kg na prebivalca. Izrazil je prepričanje, da bo ta sektor sekundarne surovinske baze močno prisoten v sami proizvodnji in da bo tako delo na novem stroju lahko nemoteno potekalo.

Predstavnik Kovinotehne Celje, ki bo uvoznik opreme za KS III

PREDSTAVNIK KOVINO-TEHNE CELJE tov. KRIVIC je kot uvoznik celotne opreme izrazil zadovoljstvo, da je prišlo do sklenitve te pogodbe in da so bili vsi dokumenti pravočasno pripravljani. Gre za uvoz velikega kapitala in sicer v višini 45 milijonov nemških mark, kar predstavlja 30 milijard dinarjev. Pogodbe, ki so bile podpisane z dobavitelji, so tudi rokovo vezane in zaradi tega ni pričakovati, da bi se sama investicija zavlekla. Poudaril je velik pomen, ki ga zasleduje sama naložba, to je povezovanje in vklapljanje tujega kapitala v razvoj našega gospodarstva.

MARJAN ČERNE – direktor papirniške šole je spregovoril o kadrih, ki jih bo nujno potrebno usposobiti v času same investicije. Izhajal je iz tega, da to ne bo problem, saj je Papirnica Količevo že sedaj posvečala izobraževanju in vzgoji tega kadra velik pomen. Jasno pa je, je dejal tovariš Černe, da bo nov stroj zahteval veliko kvalificirane delovne sile in le-ta bo lahko omogočila tudi veliko proizvodnjo in produktivnost.

FRANC ZUPANČIČ – predsednik Združenja slovenske papirne industrije je izrazil zadovoljstvo, da je prišlo do realizacije zamisli in da so sprejeti načrti, ki so odprli tudi mnoga vprašanja medsebojnega dogovarjanja slovenske papirne industrije. Poleg tega je omenil, da bo potrebno v naslednjem obdobju urediti medsebojne

Predsednik združenja slovenske papirne industrije Franc Zupančič na tiskovni konferenci

odnose in to na podlagi dogovora, ki bo predvideval tudi dohodkovno delitev med soinvestitorji in pa tudi porabo proizvodov na jugoslovanskem tržišču odnošno v industriji, ki dela finalne izdelke.

NAMESTNIK GENERALNEGA DIREKTORJA LJUBLJANSKE BANKE tov.

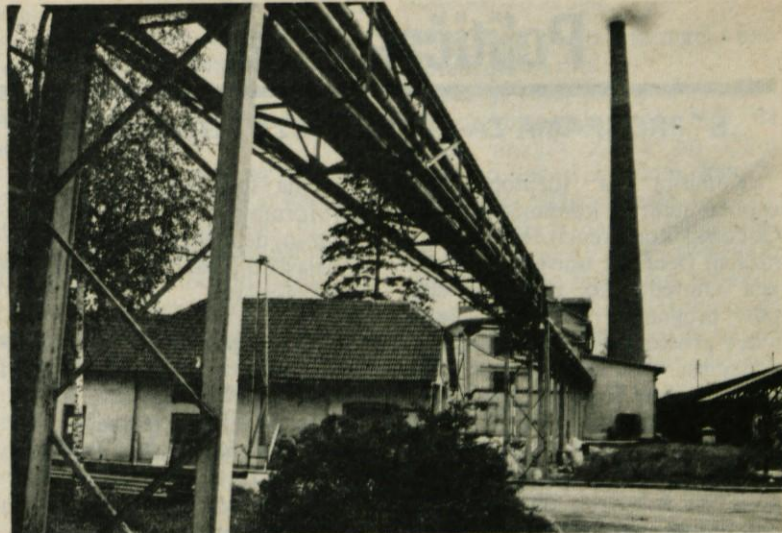
MIRKO JAMAR je poudaril, da je le-ta zasledovala pri odobravanju kreditov več stvari, predvsem pa: – sposobnost investitorja in njegovo prizadevnost, – dosedanje akumulativnost same delovne organizacije, – sovlaganja ostalih v to investicijo in pa tudi smoter same naložbe.

Ljubljanska banka je pomagala in je prepričana, da so sredstva dobro naložena in da bo objekt v veliki meri vplival tudi na devizni efekt, ki bo predstavljal 45 milijonov dinarjev letno.

Predstavnik tujega kapitala je poudaril, da bodo pogodbeni roki veljali in da zaradi tega ne bo prihajalo do zamud

PREDSTAVNIK TUJEGA KAPITALA HERBERT WURM je najprej pozdravil vse prisotne in se zadržal na tem, da investicija pomeni visoko stopnjo tehničnega in ekonomskega sodelovanja in da je celotni projekt pripravljen tako, da se ni bati, da ne bi bil v celoti tudi dosežen. Sodelovanje med Papirnico Količevo in zapadno nemškimi podjetji je bilo že v preteklosti dobro, kar se je pokazalo že pri rekonstrukciji KS II in zato se ni bati, da bi ta investicija tudi sedaj ne potekala tako, kot bi morala. Poudaril je, da bo z njihove strani nudeno vse tisto, kar je dogovorjeno v sami pogodbi in da ne bo prišlo do zaostajanja ori postavljenih rokov. Ravno tako je izrazil prepričanje, da bodo strokovnjaki medsebojno dobro sode-

Tako še danes izgledajo nekatere energetske naprave v Papirnici Količevo, vendar se bo v teku gradnje novih obratov marsikaj spremenilo

lovali in da bo dogovorjeni rok izgradnje, to je konec leta 1978, rodil tudi vse potrebne sadove.

Na koncu tiskovne konference so bili podani tudi tehnični podatki, ki so naslednji:

- stroj bo proizvajal 150 – 200 ton kartona dnevno;
- širina stroja je 4,40 m, dolžina samega stroja 160 m in dolžina celotne proizvodne in je 250 m, skupna teža stroja znaša 4550 ton;
- na projektu se bo z deli za-

čelo v mesecu aprilu 1976 in končalo proti koncu leta 1978.

„Po sedanjih cenah računano bo:

- celotni dohodek 527.500.000 din
- dohodek 181.665.000 din
- ostanek dohodka 154.443.000 din

Poleg tega je predvideno, da bo nanovo zaposlenih od 100 – 150 delavcev, predvidena pa je visoka produktivnost, ki bo pogojena v kvalificirani delovni sili.

ar

Spremembe v občinski konferenci SZDL

Predsedstvo Občinske konference SZDL je na 5. seji razpravljalo tudi o kadrovskih spremembah, ki bodo nastale z odhodom sedanjega predsednika tov. JANEZA VREČKA na novo dolžnost.

Obrazložitev je podal sekretar Marijan Stopar, ki jo je že predhodno obravnaval izvršni odbor in kadrovska komisija pri koordinaciji političnega dela v občini. Čeprav je nesporna ugotovitev, da je delo Socialistične zveze v naši občini v zadnjem letu in pol vidno napredovalo, da so bile opravljene mnoge pomembne politične in organizacijske naloge, katerih pobudnik je bil tov. Vreček, pa vendar ostaja v občini odprto tudi drugo zelo pomembno mesto, to je mesto komandanta občinskega štaba teritorialne obrambe. Skoraj bi lahko rekli, da je delo med seboj močno prepleteno, saj si brez široke osnove frontne organiziranosti Socialistične zveze ne moremo predstavljati izvedbo vseh tistih nalog, ki jih zasledujemo pri graditvi in utrjevanju novega sistema varnosti in organiziranega nastopanja v slučaju potrebe.

Izvršni odbor Občinske konference SZDL je pozitivno ocenil delo predsednika Vrečka in tudi podpira predlog, da prevzame novo

dolžnost, čeprav se zaveda, da delo ne sme zastati, ampak mora teči po načrtanih smernicah tudi v bodoče.

Na osnovi tega je predsedstvo sprejelo naslednji SKLEP: Tovariš JANEZ VREČEK naj prevzame novo dolžnost, vendar ostane do izvolitve novega predsednika Občinske konference SZDL še nadalje njen predsednik s tem, da tovarišica MARIJA IVKOVIČ – kot vršilec dolžnosti – opravlja tekoče naloge vse do tedaj, dokler ne bo izveden celotni volilni postopek za novega predsednika, ki mora teči po ustaljenih navadah, to je od evidentiranja možnih kandidatov, preko razprav in soglasij v krajevnih konferencah SZDL, vse do volilne konference, ki naj bo predvidoma koncem meseca februarja.

Glede na to, da ima tudi predsedstvo Občinske konference SZDL možnost evidentiranja, je že na sami seji, kot možnega kandidata za predsednika, evidentiralo tovarišico Marijo Ivkovič.

Za izvedbo celotnega postopka je bil zadolžen izvršni odbor, ki mora o poteku poročati tudi predsedstvu.

Iz zapisnika 5. seje predsedstva OK SZDL

Politična šola

„B“ PROGRAMA ZA ČLANE ZVEZE KOMUNISTOV

Komisija za idejnopolitično usposabljanje komunistov pri Občinski konferenci ZK je v organizaciji Delavske univerze organizirala enotedensko politično šolo „B“ programa. Politična šola je bila v prostorih Krajevne skupnosti v Mengšu. Vseh udeležencev je bilo 28, v glavnem so to bili komunisti, ki so postali člani Zveze komunistov v letu 1975. Dosedanja praksa nedvomno potrjuje, da je politična šola tista oblika idejnopolitičnega usposabljanja kadrov v

- idejna vloga komunistov,
- Informbiro,
- razvoj delavskega gibanja,
- delavsko gibanje in razredni boj v Jugoslaviji,
- delavsko gibanje na domžalsko-kamniškem območju in NOB,
- metode političnega dela,
- sodobni delavski razred,
- država in novi značaj družbenih skupnosti,
- srednjeročni program razvoja občine in problemi stabilizacije,

Slušatelji politične šole so ves teden pozorno sledili posameznim predavanjem in v razpravi skušali dobiti tudi usmeritev za plodno delo v sredinah, kjer delajo in se srečujejo z mnogimi problemi in odprtimi vprašanji

Zvezi komunistov, ki ji bodo morali tudi v prihodnosti posvečati vse večjo pozornost in v te oblike vključiti čimvečje število komunistov.

Cilj politične šole ni bil, da bi iz slušateljev – komunistov napravili marksistične teoretike, ampak borce za samoupravni socializem, nosilce revolucionarnega napredka v slehernem družbenem okolju, pri čemer pa je nujna ustrezna ideološka oborožitev, saj naloge, ki nas čakajo, niso lahke. Doseči moramo, da se bomo skupno z ostalimi organizirali kot samoupravna in politična oblast ter s tem postali sestavni del samoupravne socialistične demokracije kot posebne oblike diktature proletariata. Če nismo idejno oboroženi bomo vse te naloge težko izpolnjevali pri vsakodnevem delu. Zavedamo se tega, da se moramo za vsako akcijo idejno in organizacijsko pripraviti, razčistiti vse nejasnosti, streti notranje odpore, doseči politično enotnost in jo v praksi tudi uresničiti.

Politična šola je potekala po naslednjem programu:

- osnove marksistične sociologije,
- delegat v naši samoupravni družbi,
- vloga in pomen samoupravnih interesnih skupnosti,
- aktualna zunanjepolitična problematika,
- politika socialističnih sil do cerkve, religije in klerikalizma,
- uresničevanje vodilne vloge Zveze komunistov v samoupravni socialistični družbi,
- idejna in akcijska enotnost v ZKJ,

- vloga in pomen družbene samozastite,
- informacija o idejnopolitičnih razmerah in nekaterih aktualnih nalogah članov ZK,
- ocena družbenopolitičnih razmer v občini Domžale.

Osebnostno smatram, da so predavatelji posredovali posamezne teme slušateljem na razumljiv in dostopen način in da so v številnih razpravah lahko slušatelji dobili še dodatna pojasnila in razčistili nekatera odprta vprašanja.

Na ponovnem sestanku, ko bomo dobili tudi testna vprašanja, pa bomo videli kako je politična šola „B“ programa uspela.

Radmelič

SPOMINSKO OBELEŽJE NA OKLEM

Letos, 24. februarja mineva 32 let od tragedije na Oklem. Na tem kraju je po zaslugi domačega izdajalca padlo kar 72 borcev, ki so se nekaj dni preje pridružili partizanski vojski in hoteli preko Save na osvobojeno ozemlje. Bili so v veliki večini brez orožja in zaradi tega jih je toliko izgubilo življenje v neenakem boju z okupatorjem. Le redkim se je posrečilo, da so pobegnili iz kotline, ki so jo zasule sovražnikove krogle.

Spomenik žrtvam na Oklem – opomin vsem nam, da se takšne tragedije ne smejo nikoli več ponoviti

Na kraju tragedije stoji spomenik, ki ga vsako leto na dan obletnice obiščejo številni člani borčevskih organizacij, Zveze socialistične mladine in občani.

Tudi letos bo v OKLEM spominska svečanost, ki jo pripravlja Krajevna organizacija ZZB NOV Ihan skupaj s pionirji Osnovne šole Ihan. SVEČANOST BO V TOREK, 24. februarja ob 10. uri.

Tako se bomo na ta dan ponovno spomnili vseh tistih, ki so na pragu svobode darovali svoja dragocena življenja za našo stvarnost.

Vera Grošelj

Franc Avbelj–Lojko

Brigadirski zdravo 76

Mineva 30 let, odkar se je začelo mladinsko prostovoljno delo. Minili so časi dela na progi Brčko-Banoviči, cesti bratstva in enotnosti in drugod, mladi brigadirji sedaj odhajajo na Kozjansko, Sutjesko, Suho Krajino, Kozaro, Brkine, Slovenske gorice, Kozbano in drugam, da bi s prostovoljnim delom pomagali manj razvitim območjem.

Kmalu bo maj, mesec mladosti in zapeli bodo krampi, lopate, rovnice, oglasila se bo brigadirska pesem in brigade bodo odhajale na pet strani naše republike, da bi gradile vodovode in ceste. Veliko jih bo in nekaj med njimi bo tudi mladih iz naše občine. Ker bi želeli, da bi bili dobro pripravljene, moramo v akcijo takoj.

MLADINKE IN MLADINCI!

Bi radi postali brigadirji, bi radi preživeli tri tedne v mladinski delovni brigadi na Kozjanskem, Brkinih, Slovenskih goricah ali drugod?

Vprašajte predsednika svoje osnovne organizacije Zveze socialistične mladine Slovenije in povedal vam bo, kaj morate storiti, da boste v mesecih maju, juniju, juliju ali avgustu tri tedne z ramo ob rami z brigadirji iz vse Slovenije pomagali nerazvitim območjem, se obenem izobraževali, zabavali, športno in kulturno udeleževali.

Čas akcij se bliža, zato pohitite s prijavi.

V delovnih kolektivih potekajo predavanja o dosedanjem delu delegacij, njihovem povezovanju s samoupravnimi organi in kako v bodoče odpraviti nekatere slabosti, ki se pojavljajo pri delu teh organov in na področju informiranosti. V TOSAMI je bilo odprtih mnogo vprašanj, ki neposredno zadevajo delo delegacij in sistem informiranja neposrednih proizvajalcev

Mladinske delovne akcije v letu 1976

Tradicija se nadaljuje in povečuje, bi lahko rekli ob letošnjem sklepu Centra za mladinske delovne akcije, da bodo mladi delali na 5 mladinskih delovnih akcijah in sicer: Kozjansko, Brkini, Suha Krajina, Slovenske gorice in Kožbana

Na Kozjanskem bo 770 brigadirjev gradilo pet kilometrov dolg odsek regionalne ceste Šentjur – Planina, lokalno cesto v Kolobjem ter okoli 3 kilometre dolg vodovod v Žagarju in Košnici. Kozjansko bo edina zvezna delovna akcija, ostale 4 so republiške. V Slovenskih goricah bo 550 mladih gradilo 10 km

bi se udeležili MDA v Sloveniji, nekaj pa naj bi jih odšlo tudi v sosednje republike.

Komisija za mladinske delovne akcije pri OK ZSMS Domžale je na svojem sestanku v mesecu januarja sprejela sklep, da je treba takoj začeti z delom. Mlade naj bi pravčasno zainteresirali za udeležbo na MDA in jih do pričetka akcij tudi ustrezno usposobili. Zavedati se namreč moramo, da ni pomembno le fizično delo, temveč je potrebno tudi idejnopolitično delo in udeleževanje v interesnih dejavnostih v okviru MDA.

Tudi v TOKO je Marija Ivkovič skušala v razpravi o delu delegatskega sistema odgovoriti na številna vprašanja, ki izvirajo iz delegatskih razmerij in opozorila, da bo le tedaj mogoče govoriti o uspehih na tem področju, če bodo vsi člani delegacij znali pravilno prenašati med sodelavce tisto, kar se sprejema na zasedanjih posameznih skupščin

vodovoda od Ptuja do Podvincev. Enako število brigadirjev bo na Brkinah gradilo slemenško cesto, v Suhi Krajini bo 650 mladih gradilo vodovod, na akciji v Kožbani, ki bo letos prvič, pa bo 320 brigadirjev zgradilo 2,5 km vodovod nega omrežja.

Zvezna mladinska delovna akcija Kozjansko se bo začela 16. maja, vse ostale pa tri tedne kasneje, zaključek vseh delovnih akcij pa bo konec avgusta. Poleg MDA v Sloveniji pa se bodo mladi iz naše republike lahko udeleževali tudi akcij v drugih republikah in sicer naj omenim le najbolj znane: Kozara, Sutjeska, Sava, Niš, Kragujevac in še kje. Vsega skupaj se bo mladinskih delovnih akcij udeležilo okoli 3300 mladih iz Slovenije.

Občinska konferenca ZSMS Domžale je v lanskem letu posvetila precej pozornosti mladinskim delovnim akcijam in v celoti izpolnila svoje obveznosti v okviru bive obljublanske regije. Letos bomo delo na tem področju moral koordinirati z občinskimi konferencami v novoustanovljeni ljubljanski regiji, ki bo skupaj dala 550 brigadirjev, od tega števila jih precej odpade na Ljubljano.

Predvidevamo, da bo letos odšlo na mladinske delovne akcije iz naše občine okoli 40 brigadirjev, ki naj

Če pa hočemo, da se bo posameznik na MDA udeleževal v vseh ozirih, moramo vedeti najpomembnejše cilje pri organiziranju MDA in sicer:

- mladinske delovne akcije so šola samoupravljanja in kadrovska šola za Zvezo socialistične mladine in druge družbenopolitične organizacije;

- so ena najbolj izpostavljenih oblik dela in povezovanja mladih ter obenem zblíževanje in izenačevanje različnih slojev mlade generacije, poglobljanje bratstva in enotnosti med narodi;

- v njih mlad človek spoznava vrednote dela, postaja družbenopolitično angažiran ter spoznava delo in uresničuje naloge družbenopolitičnih organizacij;

- na MDA se na mlade prenašajo revolucionarne tradicije in jih usposablja za ljudski odpor in družbeno samozščito;

- MDA predstavljajo obliko interesnega združevanja mladih.

Ko bomo dosegli te cilje in bo posameznik vsestransko zadovoljen s svojo udeležbo na akciji, bomo lahko rekli, da je MDA uspela.

Seveda se ob organizaciji MDA pojavlja vrsta problemov, ki jih bo potrebno razrešiti. Financiranje se bo skušalo urediti z družbenim

dogovorom o mladinskih delovnih akcijah, s katerim bodo zagotovljena finančna in druga sredstva, ki so nujno potrebna za izvajanje MDA. Družbeni dogovor se upoablja od 1. 1. 1976.

Obenem pa smo se na sestanku Centra pogovarjali tudi o lokalnih delovnih akcijah, ki naj bi bile organizirane v vseh osnovnih središnih in ki naj bi jih pripravile osnovne organizacije ZSMS, občinske konference in regije. V zvezi s tem so bili sprejeti sklepi, da mora minimalni program na tem področju obsegati:

- vsaka OO ZSMS najmanj eno enodnevno akcijo;

- vsaka občina najmanj eno

enotedensko akcijo.

– vsaka regija najmanj eno enotedensko akcijo.

Dela je torej precej in v osnovnih organizacijah, kot tudi na drugih nivojih ZSMS bo takoj potrebno začeti z delom, kajti le tako bodo MDA dosegle svoj cilj.

Naša želja je, da bi z delom mladih pripomogli k razvoju nerazvitih območij, da bi ljudje tam boljše in lepše živeli, obenem pa želimo, da mladinske delovne akcije še naprej opravljajo svojo glavno nalogo: bodo naj oblika dela mladih, ki mora biti družbeno priznana in ovrednotena.

Vera Grošelj

Pestra aktivnost borcev

S predsednikom Občinskega odbora ZZB NOV Domžale smo imeli razgovor, v katerem nam je nanizal nekaj področij dela, s katerimi so se borci soočili v preteklem letu, načrtujejo pa jih tudi v letošnjem.

Delo organizacije ZZB je zelo razvejano, na različnih področjih je potrebno posamezne probleme reševati še na celovitejši način. Na eni izmed zadnjih sej predsedstva Občinskega odbora so borci postavili vprašanje organiziranosti zdravstvenih pregledov članstva. V Domžalah opravljajo preglede borcev le en zdravnik dvakrat na teden, medtem ko v zdravstvenih službah v ostalih KS niso predvideni pregledi borcev. To bo treba izboljšati.

Sicer pa je za zdravljenje borcev kar dobro poskrbljeno. Vsako leto je organiziran 10 dnevni oddih (Banjole, Strunjan, Jelovica); lani se ga je udeležilo okoli 90 borcev ter invalidov, potem imajo invalidi sami pravico do topliškega zdravljenja. Komisija za skrb borcev in invalidov je lansko leto obiskala preko 200 bolnih in ostarelih članov ter jim izročila skromna darila.

SLO IN DRUŽBENA SAMOZAŠČITA OBVEZUJETA

Drugo pomembno področje dela je splošni ljudski odpor. O tem nam je predsednik Obč. odbora ZZB NOV tov. Avbelj povedal sledeče:

„Treba bo vključiti vse sposobne člane ZZB v organizirano delovanje SLO in družbeno samozščito, zaradi tega, da bo vsak član ZZB poznal svojo dolžnost – kakšno delo naj opravlja v primeru agresije. Do sedaj smo člani ZZB čutili, da je bilo premalo povezave med odbori SLO in da je bilo premalo vključenih in organiziranih članov v to dejavnost. Isto velja tudi za izvajanje družbene samozščite in realiziranje drugih programov SLO v krajevnih skupnostih.“

Borci tudi razmišljajo o tem, kako poživiti njihovo aktivnost predvsem tam, kjer živijo.

2750 borcev je organiziranih v 20 krajevnih organizacijah, od teh jih je 60 % še sposobnih za aktivno

delo, v odbore SLO in družbene samozščite pa je vključenih od 30 do 35 % članstva. Zato nameravajo ustanoviti krajevne pododbore, ki bi se potem združevali v krajevno organizacijo, da bi tako olajšali delo borcem, ki živijo izven sedeža krajevne skupnosti. V smeri povečanja aktivnosti v pripravah na SLO in družbeno samozščito vodi misel, da je „ZZB še kako potrebna v SLO, pri vključevanju mladih v SLO in obujanju revolucionarnih tradicij ter izkušnji NOB“, kot je dejal predsednik ZZB. Zato borci kar se da združujejo akcije z mladino in se lahko pohvalijo z lepim številom doseženih uspehov. „V letu 1975 so se ob različnih proslavah borci v velikem številu udeleževali in tako prispevali svoj delež; predvsem pa je bila prisotna pobuda mladih v širšem vključevanju v obujanje tradicij NOB, zato je bilo leto 1975, kar se tega tiče, uspešno. Te tradicije in izkušnje je treba naprej še bolj organizirano izvajati tudi po šolah, delovnih kolektivih, predvsem pa med mladino,“ je poudaril tov. Avbelj.

22. julija se je pohodov ob Dnevu vstaje udeležilo preko 200 mladih iz Kranja, Kamnika, Domžal ter Ljubljane. Udeležencem so borci pripovedovali o dogodkih iz bitk in borb po naših krajih. Ob zboru gorenjskih aktivistov se je več patrol odpravilo na pohode, ravno tako pa tudi ob slovesnostih v Moravski dolini, ko je bil odkrit spomenik Milanu Janežiču in spominska plošča prvega odboru OF za to dolino. Patrole so šle preko Ihana, Oklega, Vinj in Vrhpolja v Moravče, kamor so prišle tudi ostale iz Litije in patrole Ljubljanske banke. V minulem letu so borci organizirali tudi manjše pohode s šolami, ob dnevu JLA pa je ZRVS organizirala predavanja po osnovnih in srednjih šolah, ki so se jih udeleževali tudi borci.

SPOMENIŠKA DEJAVNOST

„V ZZB se skupaj s kulturno skupnostjo vodi akcija za izdajo posebnih brošur o vseh spomeniških obeležjih in pomenu tistega, kar se je dogajalo v občini v času

(Nadaljevanje na 6. strani)

(Nadaljevanje s 5. strani)

NOB; tako bi prikazali mladim veličino dogodkov iz NOB,“ je izjavil predsednik občinskega odbora ZZB NOV. Doslej so zbrali blizu 80 fotografij. Nekateri spomeniki v občini so že obeleženi in oskrbovani, ne velja pa to za vse. V letu 1976 bodo borci postavili spomenik narodnemu heroju Klanšku Jožetu-Vasji, komandantu 14. divizije, ki je živel v vasi Drtija pri Moravčah.

ŠE VEČ SODELOVANJA

Za delo ZZB je velikega pomena združevanje akcij z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami, kar se je po mnenju tov. Avblja premaknilo na bolje. „Nobena akcija ne bi smela potekati brez povezave, saj bodo tako še bolj organizirane. Povezava med družbenopolitičnimi organizacijami je trdnjša in omogoča tudi večjo enotnost in bo pomagala pri reševanju nekaterih še nerešenih vprašanj, ki terjajo večji poudarek, kot je še večja udeležba mladih v SLO, v organizaciji proslav itd.“

Za zaključek naj omenimo, da so primeri borcev, ki imajo priznано dvojno dobo pred 9. 9. 1943, pa še nimajo nobenega odlikovanja, čeprav so si ga po mnenju članstva zaslužili. Tem borcem bo treba v bodoče posvetiti večjo pozornost in jim dati družbeno priznanje za njihove zasluge.

Jože Skok

Pripis:

O delu in ambulantnem pregledu borcev bomo več pisali v prihodnji številki našega glasila. Na predlog predsedstva in Komisije skrb za borce je prišlo do razgovorov med Zdravstvenim domom Domžale in nekaterimi člani iz občinskega vodstva borčevske organizacije. O doseženih dogovorih bo kmalu tekla razprava na seji predsedstva in komisije, o čemer bomo tudi pisali, ker bodo sprejeti posamezni sklepi in znani postopki za organizirane zdravstvene preglede borcev v naši občini.

Urednik

Kako skrbimo za požarno varnost?

S SEJE IZVRŠNEGA SVETA IN POROČILA POŽARNE INŠPEKCIJE

Izvršni svet skupščine občine je na svoji zadnji seji med drugim obravnaval tudi poročilo o delu požarne inšpekcije v letu 1975. Glede na to, da je vprašanje požarne varnosti velikega družbenega pomena in da neposredno zadeva tudi naše delovne organizacije, obrtne delavnice in občane, je izvršni svet obravnaval predloženo poročilo in skušal v razpravi opozoriti na nekatere negativne pojave, ki so bili ugotovljeni s strani požarnega inšpektorja.

Uvod v razpravo je podal tovariš Marjan Trobec, varnostni inženir in v njem nakazal vrsto problemov, ki so bili odkriti v preteklem letu.

Dejstvo je, da se na tem področju odpira širša problematika tudi zaradi tega, ker niso vsi objekti in vse delovne organizacije v pristojnosti občinske inšpekcije, ampak republiških inšpekcij. Ne glede na to pa lahko ugotovimo, da je bilo narejeno dosti pregledov in da iz teh pregledov lahko potegnemo nekatere zaključke, katerim bo potrebno v bodoče posvetiti več pozornosti, kot smo jo posvečali do sedaj. Gre za nekatere nepravilnosti in pomanjkljivosti:

1. V delovnih organizacijah imajo sicer pravilnike o varstvu pred požarom, ki pa so že zastareli

in ponekje tudi neuporabni, saj izhajajo iz obdobja od 1965. do 1970. leta. Poleg tega so ti pravilniki premalo konkretni in pomanjkljivo obravnavajo službo za varstvo pred požarom in tudi samo odgovornost. Ravno tako v teh pravilnikih ni veliko pozornosti posvečene strokovni zasedbi delovnih mest in pa poklicnih gasilcev, ki bi morali imeti predpisano strokovno izobrazbo.

2. Če za opremo lahko ugotavljamo, da je v delovnih organizacijah sorazmerno dobra, pa tega ne moremo trditi za opremljenost delovnih organizacij s hidranti in notranjim omrežjem v delovnih organizacijah.

3. Velika pomanjkljivost je opazna predvsem v starejših delovnih organizacijah, kjer se proizvodni oddelki nahajajo v neustreznih prostorih, zgrajenih iz gorljivih materialov in brez ustreznih izhodov v primeru požara. Posebno vprašanje pa predstavljajo skladišča tako surovin, kot končnih izdelkov.

4. Tudi električna inštalacija ni najbolj primerno urejena, posebno še v tistih prostorih, v katerih se uporabljajo hitro vnetljive tekočine.

5. Največji problem pa predstavljajo skladiščenja lahkovnetljivih tekočin, čeprav so pravilnik in tehnični predpisi o gradnji naprav za vnetljive tekočine ter vskladiščenje in pretakanje izšli že leta 1971, pa je to področje popolnoma neurejeno. Posebno pozornost bo potrebno posvetiti požarni varnosti predvsem v tistih objektih, v katerih lahko pride do požara in eksplozije. To pa so prostori v neustreznih skladiščih, ponekod celo v garderobah in na delovnih mestih, posameznih prehodih in drugod. Verjetno je „malomarnost“ za tako početje preskromna beseda, saj gre tu za neznanje in za nepoznavanje posledic takega ravnanja. Tam pa, kjer lahko ugotavljamo kolikor toliko urejeno glavno skladišče, pa zasledimo neurejene shrambe vnetljivih tekočin na posameznih delovnih mestih. Ravno tako je slaba situacija pri skladiščenju kemikalij, pa čeprav sta solna in žveplena kislina lahko velikokrat vzrok požarov.

6. Še neko nepravilnost je ugotovila požarna inšpekcija. To je zatrpavanje transportnih poti v posameznih delovnih organizacijah in pa zapiranje dostopov do ročnih gasilnih aparatov, hidrantov in električnih stikalnih omar in pa tudi slab nadzor nad to opremo.

KOLIKO POŽAROV BELEŽIMO V LETU 1975?

Iz podatkov je razvidno, da je bilo prijavljenih 26 požarov. Vzroki teh požarov so zelo različni in so posledica otroške igre, električne inštalacije, malomarnosti, in vremenskih nepravilnosti (strele).

Požari so zajeli stanovanjske hiše (4 krat), gospodarska poslopja (2 krat), avtomobile (4 krat), travnike in gozdove (4 krat), proizvodne oddelke (6 krat), ostali požari pa so bili na drugih objektih.

Ocenjena škoda znaša:

— privatni sektor 463.500,00 din
— družbeni sektor 199.500,00 din

Čeprav nismo imeli večjih požarov, pa sta bila dva požara na vso srečo (LEK in HELIOS) pravočasno odkrita in ni prišlo do večje katastrofe.

Na podlagi tega poročila in pa dejstva, da imamo na območju občine približno 150 takih obrtnih dejavnosti, kjer je požar lahko zelo pogost in da se gradijo velike stanovanjske soseske, kjer je gašenje zelo vprašljivo, so člani izvršnega sveta v razpravi načeli vrsto konkretnih vprašanj.

Tako je bilo sicer ugotovljeno, da so gasilska društva in industrijske gasilske enote dobro opremljene in da 1300 aktivnih gasilskih članov pomeni veliko pri gašenju požarov, vendar pa še vedno ostaja odprto več vprašanj, med katerimi so predvsem v ospredju naslednja:

1. Kako rešiti vprašanje požarov na visokih stavbah (stolpnih), ker niso projektanti programirali tudi del požarne varnosti in kako sploh gasiti požare na visokih objektih, če nimamo za to opremljenih gasilskih enot? Dosedanje ugotovitve namreč kažejo, da je možno gasiti požare samo do III. nadstropja, imamo pa vendar stolpnice, ki imajo 12 nadstropij.

2. Posebno vprašanje so skladišča vnetljivih tekočin pri nekaterih delovnih organizacijah. Drži namreč ugotovitev, da z novimi investicijami izboljšujemo tehnologijo in modernizacijo proizvodnje, da pa ne rešujemo istočasno tudi skladiščnih prostorov, ki so pa zelo slabo opremljeni in zavarovani. Zaradi tega bi bilo nujno potrebno ob vsaki investiciji načrtovati tudi „varnostni pas“ kajti s tem bi odpadli mnogi problemi, ki se sedaj pojavljajo na tem področju.

3. Kadrovsko vprašanje je potrebno rešiti tako, da so delovne organizacije dolžne usposobiti določeno število poklicnih gasilcev in mimo opreme poskrbeti tudi za strokovno izobrazbo ljudi. Čeprav gre za določena sredstva, pa bo vendar potrebno realizirati zamisel, da se v Domžalah pri Delavski univerzi organizira šola za gasilce, ki bi naj delovala v sklopu gasilskega centra Vikrče. To je dolžnost in naloga, ki jo morajo izpolniti delovne organizacije, kajti drugače bomo še vedno lahko govorili o tem, da živimo na življenjsko nevarnih območjih ob naših delovnih organizacijah.

4. Člani izvršnega sveta podpirajo prizadevanja, da se čimprej ustanovi tudi samoupravna interesna skupnost požarnega varstva, da se doseže skupaj z drugimi inšpekcijskimi službami večji nadzor v delovnih organizacijah, obrti in trgovini ter v tistih objektih, kjer se nahaja vsakodnevno večje število ljudi.

Celotna problematika bo posredovana tako predstavnikom gospodarstva, kakor tudi delegatski skupščini, saj ne gre samo za požarno varnost, ampak tudi za del družbene zaščite, od katere je odvisen naš nadaljnji gospodarski in družbeni razvoj. ar

Domžale spreminjajo svojo podobo. Na križišču pri Majheniču je v nekaj dneh „izginila“ hiša, kajti na tem prostoru so predvidene nove moderne stavbe

Pomen in naloga komunalne skupnosti

Mnoge razprave o reševanju neštetihih komunalnih problemov v naši občini so že dolgo časa postavljale v ospredje ustanovitev samoupravne interesne komunalne skupnosti, ki bi reševala odprto problematiko tako, kot jo na svojih področjih rešujejo ostale skupnosti. Ravno zaradi tega je prišlo do ustanovitve iniciativnega odbora, ki bi naj pripravil vse potrebno, da bi bilo mogoče to nalogo na področju samouprave tudi izvesti. Ker je bil sprejet Zakon o komunalnih dejavnostih posebnega družbenega pomena, je iniciativni odbor pripravil potrebne predložene samoupravne akte, ki se med seboj povezujejo in jih je potrebno tudi istočasno sprejeti po predhodni javni razpravi.

Iniciativni odbor je celotno gradivo posredoval izvršnemu svetu občine s prošnjo, da jih prouči, da nanje pripombe in da se dajo v javno raupravo delovnim ljudem in občanom.

Glede na to, da je področje komunalnih dejavnosti zelo široko in da so se do sedaj s temi problemi ukvarjali ne samo v krajevnih skupnostih, ampak tudi v mnogih drugih organih in delovnih organizacijah, je nujno, da se tudi to

problematike še bolj materialno in samoupravno približano delovnim ljudem in občanom in da nihče ne bo izgubil sedanjih pravic in samostojnosti, je razvidno iz tega, da bo samouprava enotna za vso občino in da se bodo problemi reševali v takih sredinah, v katerih bodo prisotni resnično tisti, ki morajo že sedaj reševati te probleme. To pomeni, da odpiramo še bolj organizirano reševanje in da še tesneje povezujemo med seboj krajevno samoupravo, ki do sedaj ravno na tem področju ni bila takšna, kot bi morala biti.

IN KAJ DAJEMO V JAVNO RAZPRAVO?

1. DRUŽBENI DOGOVOR o izhodiščih za ustanovitev samoupravne komunalne interesne skupnosti za območje občine Domžale.

Ta družbeni dogovor podpišejo in sklenejo: skupščina občine, krajevne skupnosti in organizacije združenega dela, ki so uporabniki komunalnih storitev. V njem se podpisniki dogovorijo, katere dejavnosti spadajo pod komunalne dejavnosti posebnega družbenega pomena, kako se ustanavljajo komunalne skupnosti, kako se

Gradbena dela za nove objekte delovne organizacije TRAK v Mengšu so se že pričela

številu delegatov uporabnikov v komunalnih organizacijah sklenejo: krajevne skupnosti in organizacije združenega dela kot uporabniki komunalnih storitev.

V tem sporazumu je določeno kdo in koliko delegatov uporabnikov ima v posamezni komunalni dejavnosti.

4. SKLEP o delegiranju delegatov v samoupravno komunalno skupnost – v zbor uporabnikov in zbor izvajalcev.

V tem sklepu predlaga iniciativni odbor kdo in koliko delegatov ima v zboru uporabnikov oziroma v zboru izvajalcev.

Iz priloženih tabel je razvidno kdo o čem razpravlja, daje mnenje, obravnava in sprejema.

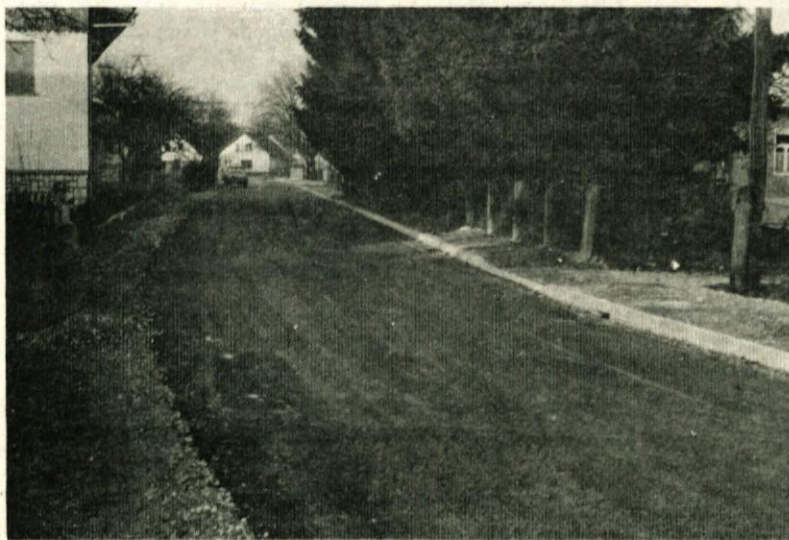
S tem odpiramo javno razpravo o ustanovitvi samoupravne komunalne interesne skupnosti v naši občini. Nosilci te javne razprave naj bi bile krajevne konference SZDL in krajevne skupnosti, ki bi morale v razpravah doseči to, da bi bili vsi dokumenti obravnavani in sprejete tudi tiste pripombe, ki bi

pozitivno vplivale na sprejem vseh aktov. Iniciativni odbor za ustanovitev samoupravne komunalne skupnosti je pripravljen sodelovati na teh razpravah, zaradi tega naj organizatorji razprav obveščajo iniciativni odbor pri skupščini občine, da bodo njegovi člani lahko sodelovali tam, kjer bo to potrebno.

Po enomesečni razpravi bo pripravljen čistopis vseh aktov in pred končnim besedilom posredovan tudi občinski konferenci SZDL, da jih verificira in jih predloži skupaj z iniciativnim odborom v končni podpis in sprejem delegatski skupščini.

Na podlagi vseh teh dokumentov bo pripravljen statut, v katerem bodo utemeljene posamezne pristojnosti in sklicana prva skupščina, ki bo sprejela statut in se tudi samoupravno konstituirala.

Predsednik
iniciativnega odbora:
Omahna Stane, dipl. ing., I.r.

Tako izgleda del nove asfaltirane in urejene ceste na Rodici, za katero se Krajevna skupnost skupaj z vsemi občani prizadeva, da bi še v letošnjem letu stekla tudi skozi Spodnje in Srednje Jarše in omogočila mnogim delavcem in občanom varno pot na delo in vrnitev domov

področje samoupravno organizira, kajti le tako bo mogoče reševati nastalo problematiko in se izogniti večitnosti, ki se je pojavljala pri njenem reševanju.

V razpravah, ki bodo potekale v najrazličnejših sredinah, pa nikaikor ne smemo izhajati iz tega, da gre za ustanavljanje spet neke nove „administrativne enote“, ampak iz tega, da hočemo to področje samoupravno urediti tako, da bo nova SKUPŠČINA samoupravne komunalne skupnosti tista, ki bo na podlagi statuta reševala vse probleme, ki se sedaj ločeno rešujejo tam, kjer nastajajo, ali pa tam, kjer so jih dolžni reševati.

Da bo reševanje komunalne

zbirajo sredstva za financiranje in o čem, kako in kdo vse odloča.

2. SAMOUPRAVNI SPORAZUM o ustanovitvi komunalne skupnosti sklenejo: krajevne skupnosti, temeljne organizacije združenega dela, organizacije združenega dela in druge samoupravne organizacije kot uporabniki ter komunalne organizacije kot izvajalci komunalnih storitev.

Samoupravni sporazum podrobneje določa naloge in delo komunalne skupnosti in njene povezave, sredstva in financiranje, način samoupravljanja, opravljanje strokovnih nalog za skupnost in način sprejemanja sporazuma.

3. Samoupravni sporazum o

Žirija za podeljevanje občinskih „PRIZNANJ OF“ slovenskega naroda pri Občinski konferenci SZDL Domžale objavlja na podlagi 8. člena pravilnika o podeljevanju „PRIZNANJ OF“ in delu žirije

Razpis

s katerim poziva vse družbenopolitične in samoupravne dejavnike ter društvene faktorje in posameznike k dajanju predlogov.

Priznanje OF se podeljuje organizacijam, društvom in posameznikom po naslednjih kriterijih:

1. organizacijam in društvom za dolgoletno uspešno delovanje;
2. organizatorjem OF in družbenopolitičnim delavcem za medvojno in povojno delovanje v družbenopolitičnih organizacijah;
3. družbenopolitičnim delavcem za dolgoletno delo in uspehe trajnejšega pomena.

Predlog za podelitev občinskega „PRIZNANJA OF“ lahko podajo občinske in krajevne konference SZDL, delovne in druge organizacije, samoupravne interesne skupnosti in posamezniki.

Predlog mora biti obrazložen in dokumentiran v skladu s kriteriji. Žirija bo sprejemala predloge do 1. marca 1976. Kasneje prispelih predlogov žirija ne bo mogla upoštevati.

Predlog je treba poslati žiriji za podeljevanje občinskih „PRIZNANJ OF“ slovenskega naroda pri Občinski konferenci SZDL Domžale, Ljubljanska 70/I, na predpisanem obrazcu, katerega dobite na navedenem naslovu.

Žirija za podeljevanje
občinskih PRIZNANJ OF

Značilnosti brezposelnih težje zaposljivih oseb

Eden osnovnih faktorjev socializacije človekove osebnosti je delo, ki vpliva na aktivnost posameznika in na njegovo obnašanje v družbi. To pomeni, da delo za človeka ne predstavlja le enega od osnovnih pogojev ekonomske-materialne eksistence, temveč mnogo več. Človek se skozi delo oblikuje, socializira in skozi delo pridobi družbeno priznanje in moralne kvalitete.

Človek in delo ustvarjata skupaj neko celoto. Ena od oblik rušenja te celote je brezposelnost, ki pogosto privede do različnih posledic na relaciji posameznik-družba.

V naši socialistični družbi je angažiranje in vsestransko vključevanje človeka v delo posebnega pomena za ustvarjanje samoupravnih, socialističnih in humanih odnosov. Če izhajamo iz tega, ni težko razumeti, kakšne so posledice in kakšnega pomena so le-te za družbo, kot za posameznika, ki je krajši ali daljši čas izven delovnega razmerja.

Brezposelnost kot pojav predstavlja ekonomsko-socialni vidik, ki se odraža v vseh družbenih, ekonomskih in socialnih oblikah družbenega razvoja. Poleg ostalega se brezposelnost razume kot posledica razvoja družbeno-ekonomskih odnosov in materialno-tehnološke baze družbe, ki se manj ali več javlja v posameznih fazah razvoja vsake družbe. Tako je tudi v naših pogojih razvoja družbe ta pojav prisoten s svojimi značilnostmi. Jasno je, da je brezposelnost ne glede na to, v kakšnem obsegu se javlja in kakšne so njene karakteristike, vedno aktualna, če vemo, da nosi s seboj posledice za osebe, ki so brezposelne, posebno pa se te manifestirajo pri kategoriji ljudi, ki se zaradi posebnih značilnosti težje zaposlijo.

Takih težje zaposljivih oseb je trenutno evidentiranih pri skupnosti za zaposlovanje Domžale 40, od tega 30 moških. To število predstavlja 26% vseh trenutno prijavljenih iskalcev zaposlitve. Če pogledamo starostno strukturo teh ljudi vidimo, da je največ težje zaposljivih mladih ljudi, saj je v starosti od 15-25 let 8 oseb, v starosti od 26-35 let 18 brezposelnih in od 36 let dalje 14 iskalcev zaposlitve. To nam pove, da gre največ za mlade ljudi z relativno najhno delovno dobo. Že samo dejstvo, da se je ta mlada delovna sila že na začetku ali v dobi, ko je človek najbolj aktiven, znašla med skalci zaposlitve in da predstavlja kategorijo težje zaposljivih oseb, govori o težini tega problema.

Vzroki težje zaposljivosti, zaradi katerih se ti ljudje težje zaposlijo so: invalidi z odločbo (7), telesne okvare in bolezni (8), alkoholizem (9), duševni razlogi (5), alkoholiki in telesno bolni (2), mentalno prizadeti (5) in ostali (4). Iz tega vidi-

mo, da je največ težje zaposljivih alkoholikov, dalje so iskalci s telesnimi okvarami in boleznimi, invalidi, mentalno prizadeti, itd.

Glede na kvalifikacijsko strukturo prevladujejo nekvalificirani ali priučeni delavci (26), kvalificirani (13 strojni ključavničar, radiomehanik, prodajalec, ipd.) in 1 iskalec s srednjo izobrazbo.

Čakalna doba na zaposlitev je zelo različna in je odvisna od vzroka težje zaposljivosti, ter je dolga od nekaj mesecev do 4 let. Več kot 4 leta sta nezaposlena dva invalida, več kot 2 leti čaka na zaposlitev 8 težje zaposljivih oseb, več kot leto 10 iskalcev zaposlitve, do enega leta pa čaka na primerno zaposlitev 20 težje zaposljivih. Nekateri iskalci zaposlitve, ki so že dalj časa brezposelni, niso dovolj stari, da bi se starostno upokojili in ne dovolj prizadeti, da bi se invalidsko upokojili, bi pa bili še sposobni opravljati določena, njim primerna dela.

V skladu z zakonom o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti izhajata dve glavni pravici za primer brezposelnosti: pravica do zdravstvenega varstva in pravica do denarnega nadomestila. Med vsemi težje zaposljivimi ima le 8 oseb zdravstveno varstvo, nihče pa nima denarnega nadomestila. Pravica do zdravstvenega varstva se uresničuje po predpisih skupnosti zdravstvenega zavarovanja. Ti iskalci zaposlitve niso uveljavljali pravic zdravstvenega varstva pri skupnosti za zaposlovanje zaradi zamujenega roka prijave (30 odn. 60 dni) in zato, ker niso imeli zadostne predhodne dobe zavarovanja. Vzrokov, da nima nihče pravice do denarnega nadomestila je več, najpogostejši pa so naslednji: prenehanje lastnosti delavca v združenem delu po lastni krivdi ali volji, zamujen rok prijave pri skupnosti za zaposlovanje in prekratka predhodna delovna doba. Iz navedenega nam je jasno, da nihče od teh brezposelnih nima sredstev za preživljanje v času brezposelnosti, večina pa ima družine, zato bi bili še kako potrebni takojšnje zaposlitve.

Brezposelnost z vsemi svojimi značilnostmi različno vpliva na te iskalce zaposlitve. Ker odpravlja osnovni element življenjske eksistence delo - zaslužek, ustvarja občutek nesigurnosti pri teh oseb, ki je intenzivnejši pri tistih iskalcih, ki imajo družine. Ekonomska neenakost pogosto vpliva pri njih določene socialno-psihološke prilagoditve. Zmanjševanje ekonomskega položaja ne vpliva samo na brezposelnega, temveč na vso njegovo družino. Ta je ena od najznačilnejših faktorjev, od katere je odvisen tudi pravičen razvoj otrokove osebnosti. Otroci potrebujejo veliko ljubezni in pomoči staršev. Zadovoljivi socialno-ekonomski pogoji in način življenja ustvarjajo tako pri iskalcu

zaposlitve kot v krogu njegove družine ugodno socialno, psihološko in emocionalno vzdušje. Če so ti pogoji ustrezni, se razvijajo in oblikujejo pri otrocih občutek sigurnosti, pripadnosti družbi, občutek osebne vrednosti, itd. V nekaterih družinah težje zaposljivih oseb vladajo stalne napetosti, ponekod tudi alkoholizem, zato se v takih okoliščinah pojavlja neprilagodjenost iskalcev zaposlitve in njihovih otrok. Zmanjševanje socialne prilagoditve posameznika v socialni sredini vodi tudi do osiromašenja osebnosti.

V iskanju zaposlitve težje zaposlivi velikokrat doživljajo razočaranja. Nemočni zaradi položaja, v katerem so se znašli, često begajo od realnosti v alkoholizem in druga asocialna obnašanja. Iskalci zaposlitve, ki že dalj časa čakajo na zaposlitev se ogibajo sredine v kateri živijo, ker menijo, da jih ta označuje kot delomrzneže, kar v resnici niso, saj večina njih želi

delati, le družba jim te pogoje ne daje. Postopoma se pri njih, odvisno od trajanja brezposelnosti, zmanjšuje možnost za socialno prilagodjenost. Brezposelnost zmanjšuje pri težje zaposljivih tudi interes za družbeno-politično dogajanje sredine, v kateri živijo.

S sistematično družbeno skrbjo in politiko bi lahko rešili učinkoviteje problem zaposlovanja težje zaposljivih oseb. Z zaposlitvijo pa bi dosegli socializacijo teh oseb ter tako obvarovali njihove osebnosti, kot važen pogoj za ustvarjanje pozitivnih lastnosti v njihovih družinah, posebno pozitivnih lastnosti njihovih otrok, torej mlade generacije, ki bodo bodoči nosilci naprednih odnosov v naši družbi. Pozabiti ne smemo, da le pravilno formirana osebnost pozitivno vpliva in gradi družbene odnose in da je pravica do dela, pravica vsakega človeka.

Klelia Gabrič

Ljubljanska banka

PODRUŽNICA DOMŽALE

ODBOR ZA MEDSEBOJNA RAZMERJA

objavlja

naslednja prosta delovna mesta:

- 1/ višji referent za analize
- 2/ kontrolor vhodne kontrole dinarskih dokumentov
- 3/ referent za posle splošne likvidature
- 4/ referent - obdelovalec dinarskih dokumentov
- 5/ operater na recorderju

Za navedena delovna mesta se poleg splošnih pogojev, zahtevajo še naslednji:

pod 1.: višja šola ekonomske ali pravne smeri in štiri leta ustreznih delovnih izkušenj

pod 2.: ekonomska srednja šola ali gimnazija ali upravno administrativna šola z zaključnim izpitom ter tri leta ustreznih delovnih izkušenj

pod 3.: zahtevani so isti pogoji kot pod zaporedno 2

pod 4.: ekonomska srednja šola ali gimnazija ali upravno administrativna šola ali srednja komercialna šola z zaključnim izpitom in dve leti ustreznih delovnih izkušenj

pod 5.: dvoletna administrativna šola ali dokončana dva letnika gimnazije, ekonomske srednje šole ali upravno administrativne šole ali druge poklicne šole ter uspešno opravljen tečaj za operaterja MDS ter do enega leta ustreznih delovnih izkušenj.

Rok za prijavo je 8 dni od objave v Občinskem poročevalcu. Prijave pošljite na Ljubljansko banko - podružnico Domžale, Odboru za medsebojna razmerja.

KOVINSKO IN STROJNO
PODJETJE MENGES

nudi svoje proizvode
in kvalitetne usluge

OGLAS

Iščem inštruktorja za matematiko za 7. razred osnovne šole. Inštruktorske ure plačam po dogovoru.

Ponudbe pošljite na uredništvo Poročevalca pod geslom „Center Domžale“.

Predavanja o obrambni vzgoji prebivalstva

nost, ampak tudi vzgoja in izobraževanje, kar je in mora postati del našega življenja.

Ponovno je pred nami vsakoletna akcija, to je organizacija predavanj o obrambni vzgoji prebivalstva, ki je namenjena vsem tistim delovnim ljudem in občanom, ki ne bodo s temi vprašanji seznanjeni v drugih sredinah.

Glede na to, da so ta predavanja obvezna, sta Oddelek za ljudsko obrambo skupščine občine in Delavska univerza Domžale pripravila po dvoje predavanj za vse krajevne skupnosti v občini. Letošnji program obsega naslednji dve temi:

1. SAMOZAŠČITA PREBIVALSTVA V VOJNI IN OB HUDIH NESREČAH.

2. POŽARNOVARNOSTNI UKREPI IN GAŠENJE POŽAROV V MIRU IN VOJNI.

Iz teh dveh naslovov lahko vidimo, da gre za takšno tematiko, ki jo moramo poznati, saj smo v bistvu vsak dan lahko prizadeti zaradi hudih nevarnosti, ali pa požarov. Jasno pa nam mora biti tudi to, da ne moremo graditi koncepta splošnega ljudskega odpora brez tega, da ne bi poznali osnovnih pojmov samozaščite in tega, kako bomo lahko uspešno ukrepali takrat, ko bi bilo to potrebno.

Vsi oziroma vsa gospodinjstva bodo obveščena o datumu in kraju predavanja s pozivi in plakati ter tudi po radiu in bodo lahko razbrali, če so se dolžni udeležiti predavanj.

Zakon o ljudski obrambi in odlok o pouku, ki ga je sprejela občinska skupščina jasno predvidevata, kdo mora obiskovati predavanja, in določata tudi kazni za tiste, ki se predavanj ne bi udeležili

iz neupravičenih razlogov ali pa ovirali sama predavanja.

Prepričani pa smo, da je v našem lastnem interesu, kot občanov in delovnih ljudi, da spoznamo vse tisto, kar nam bo pomagalo pri našem humanem delu ali odporu, če bi to kdaj bilo potrebno. Ne zakon, ampak naša zavest mora biti tista, ki nas bo pripeljala v dvorane takrat, ko bomo obveščeni o predavanjih! Prepričani smo, da se zavedamo ne samo pravic, ampak tudi dolžnosti, in da nismo pozabili tega, da je naša svoboda drago plačana s človeško krvjo milijonov in da smo mi tisti, ki jo moramo ohranjati. Ne pozabimo pa tudi tega, da bomo pravo humanost izkazali lahko samo tedaj, če bomo dovolj usposobljeni in če bomo pravilno delali v vseh

situacijah, v katerih se lahko znajdemo.

Na sestanku s predsedniki krajevnih skupnosti smo se dogovorili, kako bomo izpeljali to akcijo in vanjo vključili ne samo svete krajevnih skupnosti, ampak tudi vodstva ostalih družbenopolitičnih organizacij v posameznih krajevnih skupnostih. Prepričani smo, da bodo v veliko pomoč tudi odbori za SLO, vendar smo le ljudje tisti, ki bodo prispevali k temu, da bodo predavanja dobro obiskana in da bomo na njih dobili tisto znanje, ki ga že sedaj vsak dan bolj ali manj potrebujemo.

Ker smo sami nosilci naše varnosti, potem bomo morali pač sami izpolniti našo dolžnost in se zavestno vključiti v to akcijo, katere namen ni samo obveza in dolž-

SPECIALIZIRANO PODJETJE
ZA PROIZVODNJO
LIVARSKEGA POMOŽNEGA
MATERIALA

»TERMIT«
DOMŽALE

EKSPLOATACIJA,
PREDELAVA
IN OPLEMENITENJE
NEKOVIN

RAZPORED PREDAVANJ:

KRAJEVNA SKUPNOST	I. PREDAVANJE	II. PREDAVANJE	URA	KRAJ PREDAVANJA
1. JARŠE	9. 2. 1976	16. 2. 1976	18.00	Osnovna šola Josip Broz Tito
2. VIR	9. 2. 1976	13. 2. 1976	18.00	Delavski dom Vir
3. DRAGOMELJ-PŠATA	10. 2. 1976	17. 2. 1976	18.00	Osnovna šola Dragomelj
4. DOB	11. 2. 1976	18. 2. 1976	18.00	Osnovna šola Dob
5. IHAN	12. 2. 1976	19. 2. 1976	18.00	Gasilski dom Ihan
6. VRHPOLJE	13. 2. 1976	20. 2. 1976	18.00	Osnovna šola Vrhopolje
7. VELIKA VAS	13. 2. 1976	13. 2. 1976	17.00	Osnovna šola (RIBČE)
8. OŽBOLT	15. 2. 1976	22. 2. 1976	11.00	Osnovna šola Ožbolt
9. TROJANE	15. 2. 1976	23. 2. 1976	14.00	Gasilski dom Trojane
10. PRESERJE-RADOMLJE	16. 2. 1976	22. 2. 1976	18.00	Kino Radomlje
11. PEČE	16. 2. 1976	23. 2. 1976	18.00	Gasilski dom Peče
12. MORAVČE	17. 2. 1976	24. 2. 1976	18.00	Partizanski dom Moravče
13. DOMŽALE I.	18. 2. 1976	25. 2. 1976	18.00	Dvorana Komunalnega centra
14. LUKOVICA-RAFOLČE	18. 2. 1976	25. 2. 1976	18.00	Osnovna šola Brdo
15. DOMŽALE II.	19. 2. 1976	26. 2. 1976	18.00	Dvorana Komunalnega centra
16. MENGEŠ	20. 2. 1976	27. 2. 1976	18.00	Mengeš
17. PREVOJE	20. 2. 1976	27. 2. 1976	18.00	Kulturni dom Prevoje
18. HOMEC	23. 2. 1976	1. 3. 1976	18.00	Gostilna REPANŠEK Homec
19. TRZIN	23. 2. 1976	1. 3. 1976	18.00	Dom družbenih organizacij
20. KRTINA	24. 2. 1976	2. 3. 1976	18.00	Osnovna šola Krtina
21. ZLATO POLJE	24. 2. 1976	2. 3. 1976	18.30	Osnovna šola Zlato polje
22. BLAGOVICA	25. 2. 1976	3. 3. 1976	18.00	Kulturni dom
23. KRAŠNJA	25. 2. 1976	3. 3. 1976	18.00	Kulturni dom Krašnja
24. ROVA	26. 2. 1976	4. 3. 1976	18.00	Osnovna šola Rova
25. ČEŠNJICE	26. 2. 1976	4. 3. 1976	18.00	Osnovna šola Češnjice

Iz himalajskega dnevnika

Piše Stane Klemenc — član odprave

Med udeleženci jugoslovanske odprave v himalajsko pogorje je bil tudi znani alpinist iz naše občine Stane KLEMENC, ki je član alpinističnega oddelka pri Planinskem društvu Domžale. Tovariša Staneta smo naprosili, da bi nam posredoval svoje vtise s poti in pa predvsem doživljanje ob samem vzponu na peti najvišji vrh na svetu, ki nosi naslov Makalu.

Težko si je po 95. dneh, v katerih je bilo polno lepot in tudi strahu, predstavljati vse to, kar je doživela VI. JAHO, saj dnevi preidejo v take razsežnosti, ki si jih ne moremo predstavljati. Že sama 42 dni dolga pot do gore, velika sprememba temperature, ki je znašala tudi do 100°C, nečloveški napori v sovražnem in trdem svetu, mraz in neprestano plezanje in spuščanje, vse to so spomini, ki jih je težko opisati. Še prav posebno pa so ti spomini življenjski ob spoznanju, da je to popolnoma drugačen svet, v kakršnem živimo mi in da si težko predstavljamo azijsko življenje v visokogorskem svetu in ga primerjamo z življenjem v naših gorah. Kajti območja, po katerih smo hodili, so vsa hribovita in na veliki nadmorski višini, kjer je že tudi vprašanje zraka eden izmed osnovnih problemov. Ne mislim opisovati življenja v teh krajih, vendar pa če pogledamo slike, ki prikazujejo delčke njihove vsakdanjosti, potem si lahko predstavljamo kakšno je to življenje in kako skromno živijo ljudje od tistega, kar jim daje narava sama. Zavedati se moramo, da je svet sodobne civilizacije še dokaj odmaknjen od teh krajev in da stoletne tradicije ostajajo zakoreninjene in se le počasi spreminjajo. Preprosti način življenja je povezan z borbo za vsakdanji kruh, za lasten obstoj in usmerjen predvsem proti nepriljubljenosti sveta, v katerem je človek našel svoj dom in si ustvarja življenje.

Glede na to, da je bilo o teh krajih že veliko pisanega, pa bom skušal v

svojem sestavku posredovati predvsem tisto, kar smo doživljali v zadnjih dneh, ko smo po 32 dnevem potovanju prišli do izhodiščne baze za naš vzpon na Makalu.

Kako je potekalo to življenje in kakšna je bila pot?

Bazo sem prvič zagledal izpod dežnika 5. septembra, ko sem stal in lovil sapo na 5000 m visokem robu najvišje točke 200-kilometerskega

Visokogorski svet na monsumskem področju, kjer je bujno rastlinje in kjer so džungle značilni pojav, zaradi mnogih padavin v deževnem obdobju

Delegacija SIS v podjetju Mojca Lukovica

Namen SIS je naj bi zagotovile širšo družbeno podlago samoupravljanja na posameznih področjih družbenega življenja. Povezujejo tako delavce, ki delajo na posameznih področjih, kot tudi uporabnike njihovih storitev.

Samoupravljanje v SIS — medtem, ko se v posamezni delovni organizaciji uresničuje samoupravljanje v njenih okvirih — seže preko teh okvirov na določena področja (izobraževanje, kultura, zdravstvo, zaposlovanje, soc. varstvo) in so vključene v občinsko skupščino preko svojih skupščin tako, da odločajo skupaj z pristojnim zborom občinske skupščine o vseh vprašanih s področja za katera so ustanovljene. V Čevljarskem podjetju Mojca Lukovica se je sestala konferenca delegacij 14. enote — TERMIT Domžale, SVIT Moravče, RAŠICA Moravče, MIZARSTVO Moravče in MOJCA Lukovica.

Obravnavala je zapisnik s 5. seje Občinske zdravstvene skupnosti Domžale, gradivo za 6. sejo in določila delegate za 6. sejo skupščine občinske zdravstvene skupnosti Domžale.

Vstop v šolo

Pouk v stari šoli je bil zelo težaven. Bilo ni skoraj nikakršnih pogojev za dobro delo. Zato so se odločili za gradnjo nove šole. Denar za novo šolo so prispevali tudi naši starši.

Letos smo dobili novo šolo,

Ugotovitve na javnih razpravah SIS zlasti ugotavljajo:

— izjemno veliko udeležbo na javnih razpravah, tako v TOZD, kot v krajevnih skupnostih;

— veliko razgibanost razpravljalcev, ko so razpravljali o vsem kar se njim zdi pomembno za nadaljnji razvoj;

— zaskrbljenost, kako se bodo samoupravni plani uresničili;

— načelno sprejemanje predloženih osnutkov s tem, da se uskladijo z možnostmi.

Dejavnosti, naloge in ugotovitve pomenijo nadaljnji razvoj obstoječega obsega in kvalitete družbenega in osebnega standarda, ter socialne varnosti delovnih ljudi združenih v temeljnih organizacijah združenega dela ter občanov v krajevnih skupnostih. Tako, kot gospodarstvo, tudi družbene dejavnosti ob načrtovanju in uresničevanju programov za l. 1976 obvezujejo sklepi in dogovori za uresničevanje politike gospodarske stabilizacije.

Potrebni bodo veliki napor, odpovedovanja, da bodo kvalitetno in učinkovito izpeljani programi. Serša—Kralj Helena

čepprav pozno. Zaradi zakasnitve del so bile podaljšane počitnice in zato moramo nadomestiti pouk ob sobotah. Sedaj pa še nekaj o šoli sami. Šola je zelo lepa, udobna, skratka omogočeni so vsi pogoji za učenje. Paziti moramo na red in čistočo v razredih, straniščih in na disciplino. Predvsem pa moramo učenci višjih razredov dajati vzgled učencem, ki obiskujejo nižje razrede.

Prenovljen in novozgrajen del Osnovne šole v Dobu

V zahvalo staršem, ki so dali denar za šolo, se učimo, pridno delamo in se tako pripravljamo za bogatejše življenje. Želimo pa tudi, da bi bila kmalu dograjena telovadnica. Saj bi bila nam učencem omogočena tudi redna telovadba in rekreacija.

Marjeta Šorn
8. a razred OŠ Dob

Nove sadike na kulturnem polju

Delo SKD na Osnovni šoli Matija Blejca Mengeš

Trditve, da kultura plemeniti človeka, da pogloblja in utrjuje medsebojne odnose, smo se v zadnjih mesecih krepko začeli zavedati poyvod. Dosedanje razdrobljeno in nenačrtno delovanje

posameznih skupin po organizacijah in tudi po šolah ni dalo dovolj dobrih rezultatov. Premalo smo poudarjali, kakšno naj bi bilo kulturno ponašanje do posameznih stvaritev, vse premalo smo se zavedali, kako pomembno je, da tudi mladini in preprostim ljudem približamo kulturo. Prav to nas je privedlo do tega, da pripravimo v kraju čimveč prireditev, razstav in pogovorov s slovenskimi književniki. Društva v naši krajevni skupnosti so se krepko zavedla tega in od jeseni na zimo pripravila več takih prireditev; igre domačinov in gostov so poživil koncerti pevskega zbora Svobode Mengeš in Simfoničnega koncerta Domžale—Kamnik, srečanje s pisateljem Tonetom Svetinom pa je pripravilo Planinsko društvo, pa Turistično društvo, ki je pripravilo uspešno modno revijo in nastop pevke Tereze Kesovije. Se in še bi lahko naštevati.

Krepko se zavedamo, da pa je kultura treba privzgojiti že mlademu rodu. Prav zato pa smo po šolah začeli ustanavljati kulturna društva in načrtno vzgajati otroke v dojemanju kulturnih dobrin.

Bili smo prvi v občini, ki smo ustanovili šolsko kulturno društvo in že se poznajo sadovi našega dela. Dobro se zavedamo, da se ne smemo zapreti v svoj krog in delati samo za šolski ambient, temveč se moramo tesno povezati s krajem, s podjetji in z drugimi organizacijami. Svoj prvi nastop so imeli člani našega kulturnega društva v delovnih organizacijah Varnost in Hidrometal.

V programu so sodelovali:

— recitacijska skupina: vanjo je včlanjenih 15 pionirjev. Pod skupnim naslovom „Proletarci vseh dežel, združite se!“ so se predstavili v obeh podjetjih. Občinstvu pa so prikazali ob državnem prazniku, da je praznik mladim, praznik sloge in moči. Ob borbenih pesmih gojijo tudi ljubezen do ljudske poezije, do ljudskih običajev in navad domačega kraja. S takim programom so se srečali in pomenkovali s starejšimi krajanji ob vsakoletnem tradicionalnem srečanju ob zaključku koledarskega leta.

— Da imajo ljudje radi domačo in borbeno glasbo, da je v kraju tovarna glasbenih instrumentov, pa kažejo mladi solarji, ki so vključeni v harmonikarski pionirski orkester, ki pod vodstvom profesorja Pavla Kosca deluje na Glasbeni šoli. Skupno z recitatorji so se ob praznovanju delavcev v Varnosti in Hidrometalu združili v eno in pokazali, da krepko stopajo po stopinjah starejših.

(Nadaljevanje na 17. strani)

marša čez riževa in koruzna polja, čez vlažne in odbijajoče neskončne džungle in razgaljene gole grebene.

Samo še 50 m sestopa in ledeniška reka Barun ter 200 m morene me je ločilo od baze, mojega bivališča za naslednjih 30 ali 40 dni. Skozi zavese dežja sem videl v bazi že nekaj prijateljev, kako hitijo postavljati prve šotore. Naveličan korakanja, sem se spustil do Baruna in se vprašal kako naprej. Na drugi strani je stal Rado s kamero in ob njem še več škodo-

Proti večeru smo si vsak dan postavili cerado za prenočišče, jedilnico in vse ostalo potrebno za prenočevanje, kajti vremenske razmere v tem svetu so hitro spremenljive in dokaj neugodne. Temperaturne razlike so zelo velike in zaradi tega zahtevajo tudi veliko skrb za zdravje

željno se smejočih obrazov. Takoj se mi je posvetilo, da se smejijo meni. Pogumno sem se sezul in slekel ter zabredel v droči Barun. Navajen toplih nižinskih rek sem kar poskakoval v ledeno mrzli vodi in lovil ravnotežje s smučarsko palico in z dežnikom v roki. Na drugi strani sem bil vesel, saj sem se bližal cilju z novo zalogo volje, odhitel naprej do tovarišev v našem novem hotelu MAKALU. Tako so to bazo namreč imenovali Francozi leta 1961. Do večera je bila baza že postavljena.

Takoj naslednje jutro smo začeli pripravljati načrt vzpona. Polovica naših in nekaj šerp je neslo material na mesto, kjer bo stal tabor I. Druga polovica ekipe je dan pozneje že postavila v tem taboru tudi šotor. Prva stopnička privajanja organizma na višino je bila uspešno opravljena. Tri dni za prvim šotorom na enojki je že stal tabor II. Izkopali smo ga v bok velikega snežnega raza na višini 6300 m. 12. septembra sta Janko in Nejc že napela vrvi s konca snežnega raza do Marjonove skale. Istega dne so ostali iz te skupine na koncu raza začeli delati bivak. Za začetek smo postavili šotor, pozneje pa izkopali luknjo v sneg. Snežne luknje so veliko bolj varne, kakor šotori, ker po steni ves čas letijo majhni plazovi in uničujoči kosi ledu.

V enem tednu smo prišli do Marjonove skale na višini 7000 m. Šlo je odlično. O hitrem uspehu bo odločal čas, ki ga bomo potrebovali za postavitev tabora III. Do trojke nas je čakalo težko delo v zelo strmih snežiščih in v ledenih, skoraj navpičnih skalah 150 m pod taborom v Žlamborju, kot so že leta 1972 imenovali to nevarno mesto. Takrat jim je močno nagajalo vreme in imeli so tudi premalo mož za hiter prenos opreme tako, da so postavili tabor III šele 17 dni za taborom II. Mi smo imeli z vremenom srečo in tako sta Janez in Šrauf že 16. septembra napela zadnje vrvi do mesta za tabor III. Marjon, Zoran in Šoder so prinesli za njimi šotor, spalno opremo in nekaj hrane.

Do večera so naredili v strmi steni polico, postavili še en šotor, vendar so odšli prespat v dvojko. Na tej višini je kopanje neverjetno utrudljivo.

(Nadaljevanje prihodnjici)

Prešeren — naš vzornik

Napoleonov poraz je sicer rešil fevdalno absolutistično reakcijo v Evropi, vendar je nastopil nov sovražnik v revolucionarnem meščansko-demokratskem gibanju, proti kateremu se je bilo treba zdaj boriti. Prav zaradi tega so l. 1815 trije monarhi ustanovili v Parizu sveto alianso (zvezo) in si obljubili, da bodo s skupnimi močmi zatrli vsako revolucionarno in demokratsko gibanje. Ko sta v kraljevini Neapelj in v Piemontu izbruhnili vstaji, so se pripadniki svete alianse l. 1821 sestali na kongresu v Ljubljani, kjer so odločili, da mora Avstrija obvezno zatreti upora.

Sveta aliansa pa ni bila kos, da bi zatrla vrenje razkačenih množic, ki so hotele na vsak način odpraviti absolutizem.

Uporaba strojev je pospešila evropsko industrializacijo, ob njej pa se je izoblikoval delavski razred.

Tudi med Slovenci je imelo revolucionarno gibanje svoje koriste. Po Napoleonovem padcu je Avstrija zasedla Ilirijo, a si ni upala odpraviti v njej vseh ukrepov, ki so jih uvedli Francozi. Bali so se namreč vstaje, ki bi lahko nastala v vrstah ljudskih množic. Uradni jezik je postala znova nemščina in slovenski jezik, ki je bil v veljavi pod Francozi, po šolah, se je tudi zamenjal z nemščino.

Množice so zahtevale pravičen družbeni red. Na Slovenskem se Prešeren in njegov krog niso zadovoljili le s leposlovnim udejstvom, ampak so načrtovali, da bi poleg Kranjske čbelice moralo izhajati tudi politično glasilo, ki so mu izbrali naslov Slavinja, čigar uredništvo naj bi bilo v rokah Andreja Smoleta, ki je bil tedaj najbolj razgledan in zrel političen ideolog. Slavinja ni izšla, ker jo vlada ni dovolila izdajati, toda tudi Čebelica ni imela prostih rok, čeprav so se okoli nje zbirali pripadniki in nasprotniki Prešer-

(Nadaljevanje s 15. strani)

— Da je res treba že otroka, ki stopi v šolo in že prej navajati na pravilno obnašanje in izvajanje, nam lepo kaže otroški pevski zbor. Vseh 54 pionirjev, učencev 3. in 4. razreda, poje tako ubrano, da utihne še tak nemirnež v dvorani. Pevci utrjujejo tedensko pravilno izgovorjavo, dihanje in ubrano petje. Ne samo to, ob tem se učijo kulturnega ponašanja v zakulisju in nastopanja pred občinstvom. Prav gotovo se bo iz teh pevcev pozneje razvil tudi dober mladinski pevski zbor. Razveseljivo je, da so v kratkem času pripravili kratko opereto „Janko in Metka“. Nastopali so solisti, zbor in otroški orkester z orfovimi instrumentarjem. Predstavili so se otrokom in staršem ob novoletnem praznovanju v tovarni Lek. Odšli so še v sosednjo občino Kamnik. Tu so v podjetju Zarja skupaj s 120 otroki in njihovimi starši pričakali Dedka Mrza.

Prepričana sem, če bomo s takim delom na kulturnem področju po šolah nadaljevali, da bo marsikateri teh otrok pozneje v srednji šoli in še potem, ko bo že v poklicu, rad nastopal kot recitator, se vključil v pevске zборе, sodeloval v amaterski gledališki skupini. S takim delom bomo tudi podprli trditev, naj bo šola osnovni temelj kulturnega življenja in vzgajanja v kraju.

Štefka MLAKAR

nove miselnosti. Prešeren je v tem narodnem prebujenju močno izstopal, čeprav je bil v manjšini.

Ko je Metternich spoznal moč tiska, je uvedel strogo cenzuro in policijski režim in s tem želel zatreti vsak vidnejši napredek. Razumnejši Slovenci so se zavedali, da si bodo priborili svojo svobodo le, ako se bodo žilavo borili za odpravo okostenelega in nasilnega absolutizma. Tedaj je Prešeren dodobra pretehtal slovenske razmere in izoblikoval slovenski politični program: osvojiti je treba oblast in dobiti politično in gospodarsko samostojnost. Žal, družbene sile tačas niso bile zrele in enotne, ampak razcepljene v dva tabora. V napredni, revolucionarno-demokratski tabor, ki ga je vodil Prešeren in njegov krog, v katerem so bili vključeni študentje, izobraženci, kapitalistična buržoazija, kmetje in delavski razred. V nasprotnem taboru, ki ga je vodil Bleiweis, so se zbrali: del konzervativne duhovščine in buržoazije ter celovsko meščarstvo.

Prešernove težnje se niso utegnile realizirati, ker je bilo slovensko narodno gospodarstvo preveč razkosano, pa tudi sicer je bila narodnostna enotnost dokaj razcepljena.

Razvoj Prešernovega levega krila so zavrli zaslepljeni, zapeljani slabiči in nerazodni janzenistično usmerjeni Slovenci, ki so se rajši priključili desnemu krilu in se navduševali za nazadnjaško načelo: „Vse za vero, dom, cesarja.“ Zadržali so se, da so sklenili kompromis z absolutizmom in so bili prepričani, da bodo z zvestobo do Avstrije postopno pridobivali osnovne politične in družbene pravice. Razvoj je pokazal, da je ostalo vse le pri obljubah.

Kot nekako oddolžitev je avstrijska vlada dovolila Slovincem, da so l. 1843 začele izhajati Bleiweisove Novice, kot strokovni list za kmetijstvo. Kot delno politično glasilo so začele izhajati šele l. 1848. Pripadniki, ki so se zbirali okoli Novic so postali vodniki Slovencev. Prešeren v tem boju ni v celoti uspel, a je delno osebno, delno njegova skupina vendarle še naprej podtalno delovala.

Kasneje so Prešernova načela znova obudili slovenski napredni, kulturni in politični delavci, ki so nadaljevali boj za narodnostno, politično, socialno, gospodarsko-in kulturno samostojnost. Ti napredni glasniki so se zbirali v vrstah mladoslovencev, ki so se brez kolebanja, neugnano borili za Zedinjeno Slovenijo. Podžgan od Prešernovih smernic je vodil ta boj Fran Levstik s svojimi sodelavci. Mladoslovenci so z vso ostrino odklanjali ideologijo staroslovencev, ki so s prakticističnimi, oportunističnimi in reakcionističnimi pogledi postali zaradi nezrelosti in nazadnjaške usmerjenosti priskledniki avstrijske ideologije.

Osnovna Prešernova največja zasluga pa je vendarle ta, da je

oplemenitil slovenski jezik tako, da je z njim bilo možno izraziti svoje misli in najgloblja čustva.

Oglejmo si v bežnih potezah življenja, delo in pomen tega evropsko razgledanega moža, ki je za Slovence storil toliko koristnega.

Mislec in poet France Prešeren je bil rojen 2. XII. 1800 v Vrbi št. 1 na Gorenjskem v hiši „Pri ribiču“. L. 1808 je prišel k ujcu Jožefu, ki je bil tedaj župnik na Kopenju pri Račni na Dolenjskem. Ujec je nadarjenega dečka poslal v šolo l. 1810/11 v prvi razred ribniške normalke, naslednje leto pa v drugi razred. V obeh razredih je dobival Prešeren prvo šolsko modrost in takrat dosegel odlične šolske uspeh. Vpisan je bil v zlato knjigo. V šol. l. 1812/13 je končal tretji razred normalke v Ljubljani. Od šol. l. 1813/14 do 1816/17 je prišel v gimnazijo in obiskoval prvi do četrti tkzv. gramatikalni razred. Nato je obiskoval peti razred (retoriko) naslednje leto šesti razred (poetiko). V šol. l. 1819/20 in 1820/21 je obiskoval dva letnika liceja (filozofije). Ravnatelj in njegov profesor je bil pesnik Valentin Vodnik. Prešeren je bil ves čas v gimnaziji najboljši dijak.

V Ljubljani je v prvih gimnazijskih razredih stanoval pri stari Lizi na Poljanah, nekje blizu Sv. Petra. Kot petošolec se je preselil z Lizo na Mestni trg 17 v Aichholzerjevo hišo. Z njim je stanoval tudi njegov brat Jože, ki je obiskoval tedaj prvi razred gimnazije. Mladič je bil zelo nadarjen in priden dijak. Bil je tudi najlepši dijak v takratni Ljubljani. Zbolel je za prsno vodenico in umrl vpricho brata in matere 30. IV. 1818. V času, ko je Prešeren obiskoval ljubljanske šole se je vzdrževal s poučevanjem otrok bogatih meščanov.

V jeseni l. 1821 je odšel Prešeren peš na Dunaj, in tam končal tretji letnik filozofije, nakar se je vpisal na pravno fakulteto, čeprav je mati želela, da bi postal duhovnik. Med študijem se je preživljal s tem, da je poučeval v Klinkowstronovem zavodu za plemiče. Kasneje je užival Knafljevo ustanovo. Pravne študije je končal z doktoratom 24. III. 1828. Nato je s prijateljem Emanuelom Dubskyjem odpotoval na grad Lysice pri Brnu na Moravskem. Konec avgusta je prišel v Ljubljano in se zaposlil kot odvetniški pripravnik pri odvetniku dr. Leopoldu Baumgartenu. Kasneje je bil dve leti zaposlen brezplačno kot uradnik — pripravnik pri finančni prokuraturi v Ljubljani, kjer mu je bil predstojnik Anton Scheuchenstuel. Potem, ko je položil sodni in odvetniški izpit v Celovcu, je pomagal kot odvetniški pripravnik v odvetniški pisarni dr. Baumgartena, nato pa od l. III. 1834 odvetniški pisarni dr. Blaža Crobatha, dokler ni l. 1846 dobil svojo samostojno advokaturu, za katero je zaprosil dotlej petkrat, a je bila vselej vsaka odklonjena zaradi tega, ker ga je oblast imela zaznamovanega kot prevratnega svobodomisleca, kar je pomenilo tedaj nevarnega človeka za obstoječi

(Nadaljevanje na 18. strani)

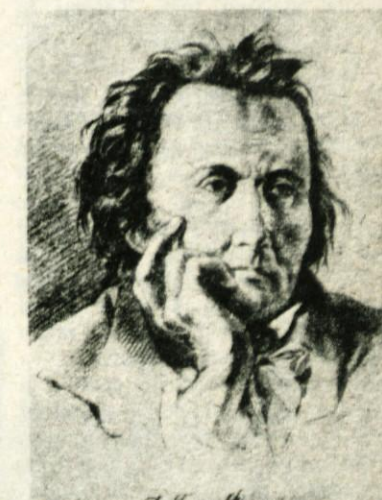
Prešernova rojstna hiša v Vrbi

Kurz. v. Goldenstein Franz-PREŠERNOVA PODOBA /1850/. Slikar je bil Prešernov sodobnik in ga je upodobil po pesnikovi smrti po spominu

Pesnikova najmlajša sestra LENČKA /1811-1891/, ki je bila pesniku najbolj podobna

Matija Koželj—PODOBA PESNIKA PREŠERNA. Slikar je pesnika videl v Kranju in ga je pozneje po spominu narisal

Pesnikov zadnji podpis

(Nadaljevanje s 17. strani)

družbeni red. Začetkom marca 1833 je spoznal v trnovski cerkvi mladenko Julijo Primic, v katero se je močno zaljubil. Odslej je v pesnikovo srce legel nemir. Julija je bila edinka bogate vdove po ljubljanskem trgovcu Janezu Primicu. Julija je pesnika Prešerna zavrnila, čeprav jo je pesnik goreče ljubil. Pesnik je poleg tega doživel še dva huda udarca. L. 1835 je namreč utonil pri kopanju v Tomačevem njegov iskren prijatelj, učenjak in pesniški svetovalec Matija Čop. L. 1840 pa je umrl drugi njegov prijatelj Andrej Smole.

Julija Primic je bila njegova velika ljubezen, ki mu je vdihnila marsikatero misel, da je lahko pesniško ustvarjal. Ko se je l. 1839 Julija poročila z mlajšim sinom nekdanjega njegovega predstojnika Scheuchenstuela, je pesnik zapadel v močno duševno razklanost. Neuspešna ljubezen je zapustila v pesniku usodno spoznanje, da na svetu ni ne pravice ne sreče. Loteval se ga je strah pred prihodnostjo.

V tej razdvojenosti je iskal tolažbo v telesni zvezi s preprostim in svojeglavim dekletom Ano Jelovšek (1823 – 1875), s katero bi se gotovo poročil, da ga niso trle neugodne gmotne težave. Z njo je imel tri otroke: Terezijo (1839–1840), Ernestino (1842–1891) in Franceta (1845–1855). Ernestina Jelovšek, Prešernova hči, je po pripovedovanju njene matere, napisala spomine na svojega očeta – pesnika.

Šele na šesto prošnjo je Prešeren septembra 1846 le dobil samostojno odvetniško pisarno v Kranju. Takrat je pesnik že bolehal in je bil duševno strt. Čutil se je preganjenega, zaničevanega in zapostavljenega. Gospodinjala mu je sestra Katra. Pešale so telesne moči, vodenica je vedno bolj slabila njegovo telo. Telesni in duševni razkroj je nazadnje le dosegl svoj višek in 8. II. 1849 ob pol osmih zjutraj je pesnik omahnil. Največjega slovenskega pesnika in misleca so 10. II. 1849 pokopali na kranjskem pokopališču.

Prešeren je začel pesniško, snovati se kot gimnazijec. Svoje pesmi je na Dunaju pokazal učenjaku Jerneju Kopitarju, ki jih je ocenil za nezrele. Prešeren je zato, razen nekaterih, vse pesmi sam uničil.

Tematika Prešernove poezije je spoznanje, da ni vzornega sveta, pesnik razmišlja o življenju, smrti, pesniškem poklicu, o ljubezni do dekleta in domovine. V prigradnicah pesnik vrednoti svoje prijatelje in vzornike. Pesnik biča napake in zmote sodobnikov in jedko žigosa slovenske, nezrele razmere in odločno odklanja napačna naziranja posameznikov.

Prvo svojo pesem Dekelzam je objavil v izvorniku in nemškem prevodu v Ilirskem listu, 12. I. 1827. na pobudo prijatelja Čopa je Prešeren uvedel v slovensko slovostvo več novih, tujih pesniških oblik kakor: sonet, sonetni venec, gazelo, glosa, priliko, oktavo, balado, romanco in ep.

L. 1833 je v posebni prilogi Ilirskega lista priobčil sedem gazel. V njih izpoveduje čustva svoje čiste ljubezni do svojega ideala. V istem listu je leto kasneje objavil Sonetni venec, v katerem poveljuje na eni strani svojo ljubezen do Primičeve, na drugi strani pa ljubezen do domovine.

Prešeren je rad pisal sonete v slovenskem in nemškem jeziku. Poleg sedmih Sonetov ljubezni in sedmih Sonetov nesreče je spesnil tudi tri Zabavljive sonete. V enem razpravlja o abecedni pravdi, v drugem obsoja preveliko presajanje besed iz slovanskih jezikov v naš jezik, v tretjem sonetu pa zavrača Kopitarjevo napačno naziranje o posvetni pesmi.

V pesmi Kam pretresljivo strne svoj obup. Edinstven primer, v svetovnem merilu, je njegova pesem Nezakonska mati. Kako velik demokratičen humanist je bil Prešeren pa nam priča njegova Zdravljica, ki je hvalnica slovenstva, slovanstva in vzpodbuda, da bi gojili medsebojno ljubezen med vsemi narodi na svetu. Prešeren je bil tudi tvorec prve umetne slovenske balade Povodni mož in prve romance Turjaška Rozamunda. V obeh pesnik prikazuje žensko prevzetnost in trdosrčnost. V priki Orglar stoji Prešeren na stališču, da naj pesnik prepeva tako, kakor mu veleva srce. V resnici je Prešernova pesem pognala iz korenin njegovega srca. L. 1836 je izdal povest v verzih Krst pri Savici s posvetilnim sonetom Matiji Čopu. S Krstom je Prešeren preskrbel Slovincem slovenski narodni ep.

Droben zvezek njegovih Poezij je izšel 15. XII. 1846, a nosijo letnico 1847. Skoro vsi kulturni evropski narodi in velik del izvenevropskih narodov pozna Prešernove pesmi po svojih prevodih. Prešeren uživa po pravici svetovni sloves.

Prešeren je najnaprednejši glasnik svoje dobe. Zavestno se je boril za lepšo in srečnejšo prihodnost med narodi. Bil je velik zanesenjak na čelu slovanske in svetovne vzajemnosti. Slava velikemu poetu in mislecu!

Dolfe Prešeren

Priporočamo nakup v naših poslovalnicah

»NAPREDEK«
Domžale

Na osnovi MNENJA sekretariata za informacije v izvršnem svetu skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72, z dne 26.11.1974 je glasilo SZDL Domžale OBCINSKI POROČEVALEC oproščen temeljnega davka od prometa proizvodov.

Spoznajmo svet in domovino

Radio televizija Ljubljana je, tako kot že vrsto let doslej, tudi letos organizirala serijo mladinskih tekmovalnih oddaj pod naslovom: Spoznavajmo svet in domovino in letos smo se za to oddajo prijavili tudi mladi iz Domžal. Pet nas je bilo in sicer: Majda Cerar iz Dragomlja, Helena Serša—Kralj iz Lukovice, Janez Kušar iz Trojan, Viktor Jemec iz Rafolč in Vera Grošelj iz Češenika, ki smo se pripravljali na naš prvi nastop na radiu. Žreb je določil, da se bomo kot zadnji v 1. kolu tekmovalja pomerili z ekipo OK ZSMS Krško, ki je doslej že večkrat posegla po vidnih uvrstitvah v tem tekmovalju.

Že pred oddajo se je Občinska konferenca ZSMS, katero smo predstavljali, povezala z OK ZSMS Krško in domenili smo se, da naša ekipa pride v Krško že v soboto, 31. januarja dopoldne, da nas bodo gostitelji odpeljali v bližnjo okolico in da se bomo pred tekmovaljem vsaj malo spoznali.

Tako smo se v soboto zjutraj z vlakom odpravili v Krško. Na poti smo prepevali, seveda pa nismo pozabili, zakaj gremo v Krško in smo si mimogrede še izmenjali nekatere informacije, za katere smo mislili, da pridejo zvečer v postev. Na peronu so nas že pričakovali gostitelji. Ekipo Krškega so sestavljali sami fantje, ki so nas naložili v automobile in nas odpeljali v Kostanjevico. Žal nam vreme ni bilo ravno naklonjeno. Snežilo je in treba je bilo voziti zelo previdno. Po kosilu v prijetni gostilni smo se peš odpravili v kostanjeviški grad, ki bo kmalu postal slovenski kulturni center. Sedaj je tam najbolj znana Forma viva, ki si jo zaradi slabega vremena nismo ogledovali in pa 3 Jakčeve galerije. Prijazen vodič nas je najprej popeljal po razstavi Jožeta Gorjupa, nato smo se seznanili z deli Toneta Kralja in na koncu še z deli in grafikami Božidarja Jakca, ki so nam bile tudi najbolj všeč.

Po kratkem obisku v vinarskem in vinogradniškem muzeju in kleti v spodnjih prostorih gradu smo se morali odpeljati nazaj v Krško, kajti ob 17,30. uri je bil žreb.

Ob prisotnosti obeh vodj ekip smo izžrebali vrstni red in zvedeli, da bomo Domžalčani odgovarjali prvi. Po žrebu pravilnih odgovorov na zadnjo uganko oddaje Spoznavajmo svet in domovino smo se odpravili v hotel Sremič, kjer smo še enkrat pregledali naše znanje in izmenjali znanje s nasprotniki. Zanimivo, da sploh ni bilo čutiti nikakšnega napetega vzdušja med ekipama, prijateljsko smo se pogovarjali in pomagali drug drugemu, če smo prišli do kakšnega tršega problema. Po pogovoru z obema napovedovalcema Milanko Bavcon in Vilijem Vodopivcem ter režiserjem Zvonetom Šelbauerjem o tem, kaj naj bi povedali o svojem bivanju v Krškem, se je kazalec na uri že približal osmi in vsi, skupaj smo se odpravili v Kulturni dom, kamor je že prišla desetina naših navijačev, ki so se kljub izredno slabemu vremenu in še slabšim cestam pripeljali v Krško. Zasedli smo svoja mesta na odru, kjer sta bila že napovedovalca in ansambel Mojmir Sepeta in že se je oddaja pričela. Po avizu, predstavitvi tek-

movalcev in kratkem pogovoru, se je začelo zares.

Kot sem že povedala, smo odgovarjali prvi. Prvo vprašanje o zgodovini Osvobodilne fronte ni bilo težko in imeli smo prvo točko. Sledila so vprašanja o notranji politiki, 2 odgovora smo vedeli, enega ne, enako se je godilo Krčanom in po prvih štirih vprašanjih je bilo stanje neodločeno in kazalo je, da bo borba ostra in napeta. Iz hale Tivoli smo izvedeli, da Olimpija visoko vodi proti Rabotničkemu, Marjana Deržaj se je že predstavila in na vrsti je bil Ježek. Dobri kavboj z belim klobukom, hodobni kavboj s črnim klobukom in ljubica v vsej svoji lepoti s frizuro vred, so bili junaki njegove zgodbe, ki je navdušila vse poslušalce in na vrsti je bila druga skupina vprašanj.

Čeprav se je bilo po sproščnem Ježkovem nastopu težko skoncentrirati, je šlo. Enotna delavska fronta je bila odporniška organizacija v Romuniji leta 1944 in imeli smo točko več. Vprašanja o zunanji politiki niti nam niti mladim tekmovalcem Krškega niso delali težav in ob koncu te skupine vprašanj je bil rezultat zopet izenačen. Nato je nastopila Marjana Deržaj, mi pa smo se pripravljali na odgovarjanje na vprašanja iz kulture.

Najprej o glasbi iz NOB. Napačna izgovorjava znane španske variante naše pesmi Na oknu nas je stala točke, na ostala vprašanja o fotografskih razstavah v Ljubljani, Dragotinu Ketteju in Josipu Vidmarju smo znali odgovoriti in zbrali 10 točk. Nič bolje se ni godilo Krčanom. Vprašanje o rojstnem kraju Antona Aškercera je bilo zanje pretrd oreh in rezultat je bil zopet izenačen.

Na vrsti je bila zadnja skupina vprašanj o športu. Tekmovalci so še enkrat dokazali veliko znanja in pravilno odgovorili na vseh 8 vprašanj in zopet je bilo stanje izenačeno. Ker je bila ura že po desetih in bi moralo biti oddaje že konec, sta napovedovalca kar takoj nadaljevala z dodatnimi vprašanji, ki so bila usodna za nas in zmaga je pripadla domačinom, nam pa dejstvo, da smo kot poraženi zbrali 14 točk, kar je doslej uspelo le eni ekipi, ki je seveda zmigala.

Čestitali smo zmagovalni ekipi, ki nam je podarila veliko košaro nageljev, nato pa smo skupaj z njimi in našimi navijači odšli v hotel, kajti naš dogovor Kdor zmaga, plača je seveda veljal. Žal pa je bila ura že pozna in morali smo se posloviti od prijaznih gostiteljev.

Bilo je lepo in zadovoljni smo odhajali iz Krškega v upanju, da to ni bilo naše prvo in zadnje sodelovanje v oddaji Spoznavajmo svet in domovino, mladim iz Krškega pa najlepša hvala za gostoljubje.

Vera Grošelj

IN MEMORIAM

VINKO HRIBERNIK

Na domžalskih žaloh smo se 21. januarja zadnjikrat poslovili od VINKA HRIBERNIKA in besede govornikov so se kot kruta resnica smrti prepletale med veliko množico, ki se je zbrala v mrakotnem zimskem dnevu. Kot težko breme so padale besede slovesa: „Danes prav na dan, ko bi praznoval 55. rojstni dan, Ti bomo namesto dobrih želja za zdravje in srečo, zaželeli miren počitek in našo večno zahvalo. Z zlomljenim glasom polagamo te besede med rože na Tvojem grobu. Govorimo Tebi in vemo, da je to mučen in boleč samogovor; in kdor Ti je bil najbližji, najbolj občuti resnico, da smrt prizadene tiste, ki ostanejo ...“

Pokojni Vinko je bil rojen v železničarski družini in po končani meščanski šoli se je zelo zgodaj srečal z vso realnostjo poslovnega življenja. Med vojno se je potom nesrečnih okoliščin znašel v Afriki, kjer je izrabil prvo priliko in se kot borec priključil Prekomorskim brigadam, s katerimi je sodeloval v bojih za dokončno osvoboditev domovine. Po vrnitvi domov se je zaposlil v TOKO, kjer si je s svojo skromnostjo, naravno inteligenco, vestnostjo in natančnostjo kaj kmalu pridobil zaupanje v številnem kolek-

tivu, ki mu je zaupal odgovorno delovno mesto: vodje predajnega oddelka. Delo je opravljal z vso prizadevnostjo in resnostjo, poleg tega pa je našel tudi čas za delovanje v mnogih samoupravnih organih. Vse svoje življenje je posvetil domu, družini in delu. V prostem času, ki ga ni bilo veliko, pa je iskal novih moči v tihoti gozdov, kamor je rad zahajal.

Tako je pokojni Vinko dolgih trideset let hodil v kolektiv, vedno poln novih idej in načrtov, vse do tistega trenutka, ko je obležal za vedno ob kupu skrivljene pločevine.

„To, da te ni več med nami, ta trenutek občutimo z vso bolečino, ne da bi to mogli povsem razumeti. Rad bi rekel tistim, ki ostajajo najbolj sami ob Tvojem odhodu, v tolažbo — če je tolažba v takih trenutkih mogoča — da smo Te iskreno imeli radi vsi, ki smo Te resnično poznali in da šele zdaj začenjamo spoznavati, kako drag si nam bil... Kakor so bile svetle poteze Tvojega značaja, tako bo ostal tudi svetel spomin v srcih vseh članov našega delovnega kolektiva na Tebe, na dobrega tovariša, prijatelja in sodelavca“, je končal poslovilne besede direktor Stane Rozman.

Še zadnje besede Ivana Redenška v imenu družbenopolitičnih organizacij, spomin na medaljo dela, ki jo je Vinko prejel za svoje nesebično delo, otožne pesmi slovesa in akordi žalostink ob tihem poklonu številnih praporov in zopet je zemlja zagrnila enega izmed tistih, ki je izgoreval za dom, družino, delovno organizacijo in svoje sodelavce.

Odšel si, vendar Tvoj spomin ostaja med nami!

Sodelavci

Zahvala

V žalosti in bolečini, ki je kruta usoda iztrgala našega ljubljenega moža, očeta, sina in brata

Vinka Hribernika se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, najozjim sodelavcem in kolektivu delovne organizacije „TOKO“, vsem, ki ste nam pomagali ob smrti najdražjega, nam ustno ali pisмено izrekli sožalje in darovali cvetje. Posebno se zahvaljujemo tov. Stanetu Rozmanu in Ivanu Redenški za poslovilne besede, pevcem in godbi za žalostinke. Še enkrat

vsem hvala, vaša pomoč in tolažba nam je v uteho in svetel spomin, da ste ga imeli radi in ga cenili.

Žena Hela v imenu sorodstva

Občinsko sodišče Domžale sprejme v delovno razmerje za nedoločen čas strojepisko z dveletno administrativno šolo ali z višjim nadaljevalnim tečajem.

Osební dohodek po Samoupravnem sporazumu sodišča. Nastop službe možen s 1.3. 1976.

40 let smučanja v Ihanu

Nekaj misli ob 40-letnem jubileju, ki ga letos praznujejo ihanski smučarji in ljubitelji zimskega športa. Ta jubilej ne praznujejo samo aktivni tekmovalci in funkcionarji, temveč takorekoč vsi Ihanci. Ob tem obdobju oziroma času 40 let se je zvrstilo v klubu skoraj 50 % celotnega prebivalstva, ali preko 400 tekmovalcev in funkcionarjev, ki so delali in usmerjali celotno delo kluba.

Od leta 1935/36 dalje je bila glavna panoga v Ihanu smučanje, ki je iz leta v leto postajalo bolj množično. Vse je hotelo smučati. Smuči in opremo so izdelovali kolarji ali pa sami smučarji. Šolska mladina pa je uporabljala za smuči „dolge“ starih sodov.

Od leta 1937 dalje so se pričele formirati skupine, ki so nastopale tudi že na raznih banovinskih tekmah v skokih in tekih, takozvani klasični kombinaciji. Največji uspeh so dosegli brata Jerman Jože in France pozneje sta začela s smučanjem v Dolu) in Rak, ki so zasedli na večjih tekmovanjih vidna mesta v tekmovalnem razredu.

Tako je organizacija smučarskega športa rastla in se razvijala ter utrjevala popolnoma na amaterski bazi in čistem idealizmu, saj so se vsi tekmovalci vzdrževali sami. Plačevali so v celoti stroške sami kljub temu, da so zastopali barve svoje organizacije, ki pa ni imela finančnih sredstev. Vse to je trajalo do leta 1941/42, ko je organizacija popolnoma prenehala z delom, kljub temu, da okupatorju to ni bilo po volji, saj je večkrat hotel delo smučarjev obnoviti. Veliko članov je odšlo med borce NOV in mnogi so dali svoja življenja za domovino.

Vse do leta 1948 je sekcija delovala v okviru fizikturnega društva in se tako močno organizacijsko in kadrovske utrdila, da je formirala svoj samostojni klub, ki še danes deluje. V klub so se vključili tekmovalci iz celotnega območja občine Domžale in še danes ostajajo vidni rezultati dela (sekcija skakalcev na Prevojah).

Smučanje se je začelo sistematično razvijati in vzporedno s

tem tudi kvaliteta. Iz kluba izhajajo slovenski prvaki skakalec — pionir — Rudi Dejak, mladinski državni prvaki (ekipno) brata Majcen Jože in Niko ter Anton Jančar, slovenski prvak v klasični disciplini pri članih Jože Kovič, pozneje državni prvak v biatlonu (tek na smučeh 20 km s streljanjem). Dražgoše, Igman, Mavrovec, Žabljak in Mrkopolj — pet tekmovalcev, na katerih je zmagal in tako postal najboljši v državi. Poleg njega srečujemo še Bogdana Slovnik, 2-kratnega udeleženca mladinskega evropskega prvenstva, stalnega člana mladinske državne reprezentance in pokala „Kurikala“, večkratnega reprezentanta in udeleženca mnogih tekmovanj v Italiji, Nemčiji, Avstriji, Švici Francita Raka, pa slovensko prvakinjo pri pionirjih in 2. na državnem prvenstvu, nosilko mnogih odličij Zvonko Pogačnik ter še pionirskega državnega prvaka Branka Oreška in še vrsto vidnih, kot so: brata Slovnik, Cevc, Vlehinja, Gregorič, Orešek C., Lenič, Kavka, ki so osvojili na zadnjem državnem prvenstvu kar 5 medalj. Še bi lahko naštevati rezultate in dobljena odličja, ki so jih prinašali domov v svojo zbirko in zbirko kluba. Tako je bilo osvojenih do sedaj kar 38 medalj na republiških in državnih prvenstvih. Povedati moramo, da smo bili prvi zmagovalci pokala v Dražgošah in sicer v postavi: Simon Hribar, Alojz Lenček in Ivan Majdič in da smo v tem kraju pobrali že vrsto odličij in naslovov. Veliko skrb klub polaga našim najmlajšim — pionirjem, ki postajajo zagotovilo dobrega vzgojnega dela naših smučarskih delavcev in trenerjev.

Klub temu, da jubilej ne bo tako pestro končal, ker nam to onemogočajo slabe snežne razmere, da programa ni mogoče v celoti izvesti niti v tekih niti v skokih, pa bomo uspeli organizirati v mesecu marcu množični tek vseh smučarjev in občanov pod geslom: „IHAN 76“, na katerem bo vsak udeleženec prejel spominsko značko. Tako bomo vsaj malo obudili spomine na tisto, kar je bilo pred 40. leti. R.

Smučarski klub Ihan ni poznan samo v naši občini, ampak ima precej vidno mesto tudi v republiškem in državnem merilu. V arhivu tega kluba je tudi ta slika, s katere lahko vidimo, da je skrb za mladi rod vedno bila prisotna in da je to tudi pravilna pot, ki jo poznajo v Ihanu že štiri desetletja

Javna zahvala

Tečaj jamarske tehnike

Vsem organizacijam združenega dela, družbenopolitičnim organizacijam, zavodom in ustanovam, ki

so prispevale v solidarnostni sklad za obdaritev starostnikov ob novem letu 1976 in to:

tabela x

1. Skupščina občine	Domžale	-5.000,00 din
2. Termit	Domžale	1.000,00 din
3. Mlinostroj	Domžale	1.000,00 din
4. HELIOS	Domžale	1.000,00 din
5. Opekarna	Radomlje	500,00 din
6. Papirnica	Količevo	1.000,00 din
7. Tosama	Domžale	1.500,00 din
8. Trak	Mengeš	500,00 din
9. Universale	Domžale	1.000,00 din
10. TOKO	Domžale	2.000,00 din
11. Oljama	Domžale	1.000,00 din
12. Napredek	Domžale	300,00 din
13. Gostišče „Konjšek“	Trojane	1.000,00 din
14. Avtoservis	Domžale	500,00 din
15. Komunal. podj.	Domžale	500,00 din
16. Zdravstveni dom	Domžale	500,00 din
17. BIRO 71	Domžale	1.000,00 din
18. ZORA	Domžale	500,00 din
19. Obč. konferenca SZDL	Domžale	200,00 din
20. Obč. sindikal. svet	Domžale	1.000,00 din
21. Ljubljanska banka	Domžale	1.000,00 din
22. Lekarna	Domžale	300,00 din
23. MOJCA	Lukovica	2.000,00 din
24. Obč. odbor RK	Domžale	1.759,00 din
Skupno		26.059,00 din
25. ŽITO Ljubljana obrat Vir (material)		1.500,00 din
26. KO RK v občini		11.295,00 din
27. Krajevne skupnosti		30.498,00 din
28. Družbeno politične organizacije		8.510,00 din
29. Društva		3.700,00 din
30. Rašica in Termit Moravče		2.200,00 din

Vsega prejeto na obč. odboru RK Domžale in v naših Krajevnih organizacijah RK občine 83.762,00 din

Domžalski jamarji so na rednem občnem zboru 25. 1. 76 pregledali delo preteklega leta. Iz organizacijskega poročila je razvidno, da je tudi v tem obdobju bilo opravljeno precej dela. Pri Jamarskem domu je bil dokončan nov prizidek, v katerem bo gostinski prostor, povečana pa je bila tudi kuhinja. V pritličju pa je bila zgrajena garaža ter večji prostor, v katerem bo urejena stalna razstava eksponatov biospeleologa Simona Robiča. Prirodoslovni muzej iz Ljubljane je že odstopil društvu nekaj primerkov iz njegove bogate zbirke.

Dozidava je terjala od članov društva veliko prostovoljnih ur dela. Seveda so bili tudi stroški precejšnji, ki jih bo društvo deloma krilo z dohodki iz svoje kulturno-prosvetne dejavnosti. Vsako leto priredi namreč prireditve „Adam Ravbar“ ter Dan ljudskih običajev. Društvo je pričelo izdajati tudi list „Klub“, kar je brez dvoma velikega pomena.

Jamarsko društvo je tudi v preteklem letu raziskalo nekaj novih jam. Omeniti pa je treba tudi to, da se je na Moravškem, kjer se nahaja pretežno število jam, ustanovila jamarska sekcija, kjer so vključeni predvsem mladi jamarji z

območja Javorščice in Vrhpolja. Društvo je tako postalo nekoliko bolj številno, in upamo lahko, da bo to vplivalo tudi na razširitev raziskovanja, krasa v tem predelu naše občine.

Ker se število članov nenehno večja, raziskovanje jam pa je izredno zahtevno ter terja precejšnjo psihofizično pripravljenost in znanje, je društvo organiziralo jamarski tečaj, ki bo meseca februarja in marca, vsako soboto v Jamarskem domu s pričetkom ob 15. uri. Tečaj se je začel 31. 1. ter se ga je udeležilo 21 slušateljev.

Predaval je tov. Matjaž Puc, član Društva za raziskovanje jam, Ljubljana, o merjenju in risanju načrtov jam. Naslednja predavanja bodo o arheologiji, biologiji, tehniki plezanja, jamarski opremi, o reševanju v jamah in prvi pomoči.

S prvim dnevom tečaja so bili slušatelji zelo zadovoljni. Priporočamo obisk predavanj vsem mladim ljubiteljem, ki jih privlači raziskovanje podzemlja.

S. Stražar

tabela y

Pri obdaritvi je sodelovalo 148 aktivistov Rdečega križa in članov družbenopolitičnih organizacij ter mladine. Starostniki so z največjim veseljem pozdravili to akcijo, predvsem pa to, da smo se jih spomnili ob Novem letu.

Vsi starostniki in občinski

odbor s svojimi krajevnimi organizacijami Rdečega križa se še enkrat najlepše zahvaljujejo vsem, ki so nam darovali finančna sredstva ter s tem omogočili, da smo izpeljali to humano akcijo.

OBČINSKI ODBOR RK
DOMŽALE

Pregled obdaritve po naših Krajevnih organizacijah Rdečega križa v občini:

Zap. št.	Krajevna org. Rdečega križa	Število obdarov			Finančna sredstva					Društva	OZD	Skupaj Vsega Din	Povprežje darila na osebo Din
		70 let	75 let	inv. bolni	Skupaj obdarov.	Občin. odbor RK	KO RK	KS	DRUŽB. POLIT. ORG.				
1.	Domžale	-	180	11	191	5.800.-	-	2.000.-	800.-	500.-	-	9.100.-	47,65
2.	Mengeš	102	121	3	226	1.061	1.940.-	9.020.-	-	1.500.-	-	13.521.-	59,80
3.	Blagovica	66	45	9	120	1.189.-	520.-	4.300.-	-	-	-	6.009.-	50,00
4.	Rafolče	-	19	2	21	551.-	-	495.-	-	-	-	1.046.-	49,80
5.	Peče	15	25	-	40	1.073.-	-	1.500.-	-	-	-	2.573.-	64,30
6.	Dob	33	55	10	98	1.682.-	500.-	3.000.-	-	-	-	5.182.-	52,85
7.	Ihan	-	33	-	33	1.015.-	1.400.-	1.000.-	-	-	-	3.415.-	103,50
8.	Krtina	-	26	6	32	667.-	-	600.-	200.-	-	-	1.467.-	46,80
9.	Lukovica	-	31	-	31	1.044.-	-	-	-	-	-	1.044.-	33,65
10.	Krašnja	-	21	3	24	667.-	-	300.-	300.-	200.-	-	1.467.-	61,10
11.	Homec	2	22	6	30	638.-	110.-	2.000.-	-	-	-	2.748.-	91,60
12.	Prevoje	-	30	4	34	986.-	-	1.000.-	1.000.-	-	-	2.986.-	87,80
13.	Vrhpolje	39	15	20	74	435	-	2.083.-	500.-	300.-	-	3.318.-	44,85
14.	Radomlje	-	-	-	-	1.508.-	-	-	niso izvršili obdaritve	-	-	1.508.-	-
15.	Vir	-	80	37	117	2.813.-	-	-	4.410.-	-	-	7.223.-	61,75
16.	Jarše	30	52	25	95	1.479.-	500.-	1.700.-	-	1.000.-	-	4.679.-	49,25
17.	Trzin	-	42	8	50	1.392.-	1.840.-	1.500.-	-	-	-	4.732.-	90,65
18.	Dragomelj	-	21	2	23	725.-	365.-	-	-	-	-	1.090.-	43,60
19.	Moravče	29	80	4	113	1.160.-	4.120.-	-	1.300.-	200.-	2.200.-	8.980.-	79,45
20.	Zlatopolje	-	6	-	6	174.-	-	-	-	-	-	174,00	29,00
SKUPAJ:		316	904	150	1.360	26.059.-	11.295.-	30.498.-	8.510.-	3.700.-	2.200.-	82.262.-	60,50

Razlika din 1.500.- je material, ki smo ga prejeli od Žito Domžale. Prejeto pecivo in čokolado so prejeli: KO RK Jarše, Vir in Rafolče.